

czasowych usiłowań, które jednak zawsze miały na oku strzeżenie konstytucyjnych praw korony.

Powyższy artykuł organu konserwatywnego wywołał ostrą polemikę w prasie liberalnej. Jest on też typowym świadectwem zasadniczej różnicy zapatrywań między stronnictwami bloku. Wszystkie frakcje liberalne żądają rozszerzenia praw parlamentu i odpowiedzialności konstytucyjnej ministrów, gdy konserwatyści stoją w obronie rzekomo zagrożonych praw korony i odrzucają wszelkie nawet pozory rozszerzenia praw parlamentu. Obóz konserwatywny chciał widocznie artykułem tym przypominąć opinii publicznej, iż ostateczne rozwiązanie przesilenia spoczywa w ręku cesarza, który interesy państwowe postawi ponad chwilowe konstelacje parlamentarne i umocni zasadę, że rząd niemiecki nie jest rządem parlamentarnym. Równocześnie jednak artykuł ten z góry usprawiedliwia ks. Buelowa, na wypadek, gdyby konieczność państwowa zmusiła go do przeprowadzenia reformy finansowej nie z blokiem, lecz w kompromisie z centrum.

Tego kompromisu jeszcze dotąd ks. Buelow się nie wyrzekł. Byłby on jednak dla niego osobiście bardzo niedogodny i dla tego toczą się za kulisami jeszcze dalsze rokowania o kompromis z konserwatystami. Ma się on podobno opierać z jednej strony na przyrzeczeniu kanclerza, iż reforma wyboreza do Sejmu pruskiego, mimo obietnicy danej w ostatniej mowie tronowej, nie zostanie przeprowadzona, a z drugiej strony na zobowiązaniu się konserwatystów do głosowania za pewnym ograniczonym podatkiem od sukcesji w związku z zaprowadzeniem podatku od przyrostu wartości na nieruchomościach. Nie wiadomo, czy taki kompromis da się jeszcze osiągnąć, ale zdaje się być pewnem, iż ks. Buelow zdecyduje się ostatecznie na jeden lub drugi kompromis, albowiem ambicja nie dozwala mu ustąpić w obecnej chwili z powodu trudności podatkowych.

Ankieta

w sprawie szkolnictwa ludowego.

Reforma planu naukowego szkół ludowych, przeprowadzona w roku 1893, wywołała po pewnym przeciągu czasu żywą dyskusję na zgromadzeniach publicznych, w kołach nauczycielskich i dziennikarstwie. — W ostatnich latach dyskusja ta przybrała szersze rozmiary i nie ogranicza się już do samych planów nauki, lecz dotyka także wielu innych stron szkolnictwa ludowego.

Wreszcie na ostatniej sesji Sejmu krajowego poruszono tak w komisji szkolnej, jakoteż w dyskusji budżetowej cały kompleks

kwestij odnoszących się do urządzeń naszych szkół ludowych, ich potrzeb, stanu nauki i frekwencji, poczem Sejm wezwał Radę szkolną krajową, „aby dla rozpatrzenia niedomagań i potrzeb szkolnictwa ludowego w kraju zwołała ankietę, złożoną zarówno z osób zawodowo i naukowo ze szkolnictwem obznajomionych, jak i z osób znanych z działania obywatelskiego w dziedzinie oświaty szkolnej obu narodowości i aby o wyniku narad ankiety przedłożyła Sejmowi jak najrychlej sprawozdanie wraz z odpowiednimi wnioskami“.

Zastanawiając się bliżej nad zorganizowaniem tej ankiety i pragnąc uregulować jak najskuteczniej tok jej obrad, nabrała Rada szkolna krajowa przekonania, że przeprowadzenie dyskusji ogólnej nad szkolnictwem naszym ludowem byłoby zbyt ciężkie, gdyż dyskusja taka już się odbyła na różnych zebraniach, a zwłaszcza ostatnia dyskusja sejmowa dotknęła wszystkich zarzutów, które w ostatnim czasie podniesiono przeciw szkolnictwu ludowemu.

W obec tego postanowiła Rada szkolna krajowa, zgodnie z wyrażeniem w Sejmie zapatrywaniem, przystąpić wprost do zbadań znanych zarzutów, każdego z osobna, do rozbiórki poszczególnych kwestij według ich naturalnego ugrupowania i w tym celu rozdzielić pracę na szereg ankiet, na które obok członków sejmowej komisji szkolnej zaproszeni będą rzeczoznawcy zawodowi ze sfer nauczycielskich, obznajomieni specjalnie z kwestyami, umieszczonemi na porządku dziennym danej konferencji.

Kwestye te są następujące: 1. sprawa dwutypowości szkół ludowych i możliwa reforma szkół typu wiejskiego; 2. możliwa reforma szkół typu miejskiego i wydziałowych; 3. nauka dopełniająca i dopełniające kursy rolnicze; 4. kursy dla dorosłych analfabetów; 5. budowa szkół i nadzór techniczny nad nią; 6. kwestye z administracji szkolnej.

Jako najpilniejszą sprawę wysunęła Rada szkolna krajowa tocząca się od dłuższego czasu dyskusję nad rozróżnieniem dwu typów szkół ludowych pospolitych według ich środowiska, jako szkół wiejskich i miejskich, a to tem bardziej, że na tę sprawę w obradach sejmowej komisji szkolnej szczególniejszy kładziono nacisk.

Pierwsza ankietą obradować zatem będzie nad sprawą dwutypowości naszych szkół ludowych. Ankietą ta odbędzie swoje posiedzenie dnia 14, ewentualnie 15 maja 1909 o godzinie 10 przed południem. Obrady odbywać się będą w sali e. k. Namiestnictwa.

Do udziału w tej ankiecie zaprosiła Rada szkolna krajowa, oprócz wszystkich członków sejmowej Komisji szkolnej, także z Komisji budżetowej sprawozdawcę budżetu funduszu szkolnego krajowego, oraz członka Wydziału krajowego, do którego departamentu należą sprawy szkolne, ponadto prezesa obu To-

warzystw pedagogicznych, polskiego i ruskiego.

Dalej wezmą udział w ankiecie członkowie Sekeyi I. Rady szkolnej krajowej, trzej inspektorowie szkolni okręgowi, nauczyciele i nauczycielki, względnie kierownicy szkół typu wiejskiego, tudzież szkół ludowych pospolitych 5- i 6-klasowych typu miejskiego, między nimi wybrani na krajowej konferencji nauczycielskiej członkowie Wydziału wykonawczego tejże konferencji.

Dla bliższego wyjaśnienia przedmiotu obrad ankiety pierwszej, t. j. w sprawie dwutypowości szkół ludowych i możliwej reformy szkół typu wiejskiego, otrzymali członkowie ankiety następujące uwagi:

Ustawa państwowa z roku 1869 nie czyniła wyraźnej różnicy pomiędzy szkołami na wsi, a w mieście co do ich celu i zadania (§ 1), lecz wskazując im te same przedmioty nauczania, przypuszczała, że szkoły stać będą na różnym stopniu ze względu na liczbę sił nauczycielskich i obejmować według tego szerszy lub cieńszy zakres nauki przedmiotów obowiązkowych, ewentualnie rozszerzać naukę także na inne przedmioty (§ 6).

Plany nauki dla szkół ludowych, wydane w roku 1875 na podstawie powyższej ustawy, nie wyasykały tego postanowienia w należytej mierze i przepisywały dla wszystkich kategorii szkół niemal jednaki cel i zakres nauki. Wszystkie szkoły posługiwały się też temi samymi książkami.

Różnica pomiędzy szkołami ujawniała się jednak w dwu kierunkach:

1. Im więcej klas i nauczycieli liczyła szkoła, tem więcej mogła w praktyce spełnić cel, wskazany planem naukowym; im mniej liczyła klas i nauczycieli, tem dalej poza tym celem musiała pozostać;

2. szkoły 1- i 2-klasowe różniły się od szkół 3—6 klasowych tem, że tylko drugie (na mocy ustawy krajowej z 22 czerwca 1867 r.) uczyły języka niemieckiego, wymagane przy egzaminie wstępnym do szkół średnich. Dlatego już wówczas można było mówić o dwu typach szkół: jednych, które przygotowywały do szkół średnich i drugich, które tego nie czyniły; pierwsze znajdowały się tylko w miastach.

System ten spotkał się w kraju z opozycją Sejmu, opinii publicznej i nauczycielstwa. Zarzucano mu głównie:

1. że szkoły na wsi o jednym lub dwu nauczycielach nie mogą żadną miarą osiągnąć celu wskazanego planem naukowym, nie mogą wyczerpać materiału zawartego w książkach szkolnych, że łamiąc się z temi trudnościami, ucząc za wiele a powierzchownie, nie osiągają nieraz niczego, nie uczą nawet czytać i pisać;

2. że szkoły w mieście, zwłaszcza męskie, co najwyżej 4-klasowe, w sześciu la-

tach obowiązkowej nauki uczą za mało i nie rozwijają się na więcej klasowe, na wydziałowe. Kilka szkół wydziałowych męskich założonych wówczas, musiano zwinąć dla braku uczniów, tak, że tylko jedna się utrzymała;

3. że szkoły 4-klasowe, mające w swoim planie naukowym wiadomości rzeczowe w obszernej mierze, nie liczą się z wymaganiami egzaminu wstępnego do szkół średnich, nie przygotowują do niego w czterech, lecz w pięciu latach (klasa I. obejmowała wówczas dwa lata nanki);

4. że szkoła od-rwana jest zupełnie od praktycznego życia i nie liczy się z potrzebami jego, które inne są na wsi, inne w mieście.

Domagano się też powszechnie w Sejmie i w publicystyce usunięcia tych braków i takiej reformy szkół, któraby brakiem tym zaradziła. Na wszystkich zjazdach i zgromadzeniach oddziałowych Towarzystwa pedagogicznego odzywały się z kół nauczycielskich wołania o reformę szkół w tym kierunku, aby szkoły wiejskie otrzymały odmienny plan nauki i odmienne podręczniki, uwzględniające więcej wiadomości rzeczowe, tudzież stosunki i zatrudnienia ludności wiejskiej. Podnoszono również z naciskiem, że przewaga przyznawana systematycznemu traktowaniu gramatyki dla młodzieży szkół wiejskich jest bezcelowa.

Ustawa krajowa z dnia 2 lutego 1885 dała wreszcie możność przeprowadzenia żądanej reformy, uwzględniła bowiem dwa momenty zasadniczego znaczenia: 1. że uczniowie szkół więcej-klasowych po ukończeniu czwartej klasy, a więc po czterech latach nauki, mają być przygotowani do szkół średnich; 2. że szkoła ma obowiązek oświecić dzieci także o warunkach zawodu, jakiemu się według okoliczności miejsca i stanu prawdopodobnie poświęca.

Na zasadzie tej ustawy opracowane są plany nauki z r. 1893, które wykazane powyżej niedostatki i braki usunęły w sposób następujący:

1. określiły dla każdej szkoły, od 1- do 6-klasowej, zakres nauki możebny do osiągnięcia;

2. podniosły poziom nauki w miastach, zaprowadzając także i w szkołach męskich V. i VI. klasę pospolitą, oraz szkoły wydziałowe;

3. zaprowadziły w szkołach 5- lub więcej-klasowych, oraz w szkołach obejmujących cztery niższe klasy szkół 5- lub więcej-klasowych, przygotowanie do szkół średnich w czterech latach;

4. w książkach i w planie nauki zbliżyły szkołę do społeczeństwa przeto, że na wyższych stopniach nauki w szkołach wiejskich uwzględniły stosunki rolnicze, zaś w szkołach miejskich stosunki przemysłowo-handlowe.

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

POCHODNIA.

(Wolny przekład z francuskiego).

XIX.

(Ciąg dalszy).

Nie takie było zdanie Siostry Józefy, gdy Ojciec Amelin ukazał głowę z drzwiczek fiakra, który go przywiozł wraz z rzeczami w dniu oznaczonym, przed nędzny domek przy pustej i ciemnej ulicy Tournefort, dawnej ulicy des Postes. Widząc tę twarz, której skóra jak cienka powłoka woskowa wydawała się naciągnięta na kościach skroni i szczęk i tworzyła zagłębienie na policzkach, widząc te oczy zapadnięte, świecące gorączką, o mało nie wydała okrzyku żalu i przerażenia, a jednocześnie miała ochotę dać natychmiast adres jakiego sanatorium, gdzieby ten chory, jak można najwygodniej, przebył nie-długie chwile, które mu do życia pozostały.

Ale już szewe zbliżał się do powozu i z pomocą furmana brał na ramiona walizę; siostra Józefa wzięła paczkę z książkami i w swoim nawpół zakurzonym stroju poszła naprzód przez ceglane schody, poprzedzając tego, którego powitała — według obecnego zwyczaju — prostem:

— Dzień dobry księdsu dobrodziejowi.

— Oto jadalnia, albo gabinet — oznajmiła.

Pocziwa Siostra Józefa mogła sobie wyliczać, ile jej się podobało, jakie przeznaczenie nadawało pokojowi, gdyż żadna z tych nazw nie mogła się zastosować wobec umeblovania więcej niż skromnego, na które się składała szafa z malowanego drzewa i stół, oraz dwa krzesła. Na wychodzonej, zużytej podłodze kroki ostro się odzywały; zatłu-

szczone tapety, łatanie niemilosierdzie, pokrywały ściany.

— Pokój...

Siostra Józefa nie bez pewnej przesady wymówiła to słowo. Widocznie na urządzenie tego pokoju poświęciła większą część sumy wyznaczonej przez Ojca Amelin, co nie znaczy, aby umeblovanie miało być wspaniałe. Było tam łóżko żelazne z cienkim materacem i lekką kołderką, rzeczy znane w magazynach pod nazwą „dla biednych“; stół z białego drzewa z prostymi fajansowymi naczyniami do mycia, jedyne krzesło, malutki dywanik przed łóżkiem, wystarczający o tyle tylko, aby Ojciec wstając, nie stąpił nogą na gołej ziemi, nareszcie szkaradny piecyk żelazny, czarny, przysadkowaty, przed kominkiem z fałszywego, zadymionego marmuru.

Jednakże, przy tem wszystkim widziało się pewne usiłowanie elegancji: firanczki z białego muslinu wisiały u okna, zakrywając potłuczone szyby, pozaklejane paskami papieru.

I Ojciec Amelin uczył takie umartwienie cielesne, gdy wszedł do tej nory opuściłszy przed chwilą piękny swój pokój przy ulicy Castiglione, że doznał prawie natychmiast szczególniejszej rozkoszy w sereu. Rzeczywiście będzie miał tutaj dość do wycierpienia z materialnego punktu widzenia, dość, aby spodziewać się, że Bóg uzieni mu w zamian zbawienia pewnej duszy, w której uwi-daczniała się dla niego dusza katolicka — i odstępca — całej Francji...

Siostra Józefa kazała drugi kuferek przynieść do pokoju i zrobiła mileczący ruch, który u niej miał znaczyć: — Za chwilę wam zapłacę! — a szewe uczynił drugi: — Nie pilnego! nie ucieknie, nie boję się!

Następnie spojrzała na Ojca, czekając pochwały i zobaczyła z przyjemnością, że oczy jego po raz drugi spoczywają na oknie. Bez wątpienia, nie zdawała sobie sprawy, że ta jasna białosć, ta świeżość fałdowanego muslinu, na którym światłoienne się skupiało, nie przenikające go zresztą, tworzyła najostrejszą dysharmonię ze wszystkimi temi pospolitimi i nowymi rzeczami i nędzną grzybiałością tych miejsc, dysharmonię, która była

umartwieniem dla ciała, a rozkoszą dla duszy Jezuitę; — ale dobra Siostra Józefa nie miała pojęcia o tak skomplikowanym stanie duszy. Tymczasem, wyniszczenie tej długiej postaci, podobnej do szkieletu, wokoło której zwiisały fałdy sutanny, raz jeszcze ją uderzyło i przepełniło niepokojem, który w tych słowach wyraziła:

— Bardzo się obawiam, mój Ojciec, czy rzeczywiście nie będzie tu brakowało wygod... ale nie śmiałam wydać więcej niż sto franków...

Ojciec zapewnił, że wszystko było bez zarzutu. Zbliżył się do pieca, grzejąc zniebiedzone ręce, a widok Siostry Józefy uspokajająco działał na niego.

Tak, ona rzeczywiście miała uspokajający pozór: w czarnej sukni zakonnej, której rękawy tylko przerobiła, w czarnej chusteczce i czarnym czepeczku, którego szarfy uwydatniały krótki, dziewiczy jej profil i twarz białą, matową; uspokajająco działały także błękitne jej oczy, wypętlęj barwy, a nawet wąskie pasma żółtawych włosów, wycierające z pod fałdów czarnego czepeczka, tak równo rozdzielone nad czołem, że nie można było przypuszczać, aby choć jeden włoszek więcej znajdował się po jednej niż po drugiej stronie....

Przysunęła krzesło do pieca widząc, że Ojciec dreszcze przechodziły i zaczęła mówić o gospodarstwie, które prowadzić się ofiarowała.... Przyjął tę propozycję z widoczną ulgą, ale zalecił, jak najciszej skromność potraw.... zdrowie jego wymagało jeszcze, aby je oszczędzać, upłynię pewien czas, zanim wróci do swoich prac kaznodziejskich, literackich i liczy, że one mu jaki dochód materialny przyniosą....

Siostra Józefa chętnie by się rozpląkała z powodu kontrastu, jaki przedstawiała schorowana postać Jezuitę z projektami czynnego życia i religijnej propagandy; zaproponowała mu, aby się położył, żeby przyspieszyć chwilę zupełnego wyzdrowienia a on zgodził się przyznać, że chociaż przyjechał powozem, zimne ranne powietrze o dreszcze go przyprowadziło.

— Mam u siebie, na górze, garnek na

ogniu, mój Ojciec; zanim Ojciec się położy, przyniosę filiżankę rosolu; to Ojciec rozgrzeje.

Rozgrzeje? był często bardzo aż nadto rozgrzany w ciągu tego dnia i następnych, gdyż gorączka wróciła z całą siłą.

— A jednak, mam się teraz daleko lepiej — mówił do Siostry Józefy — prawie już nie kaszlę.

Być może, iż po prostu nie miał już siły kaszlać. W niedzielę, spróbował zawiść się do Saint-Médard; samo opuszczenie, widoczny upadek tego kościoła serce mu zakrwało. Ze szczytkami witraży posztukowanych zwykłym szkłem, z ceglami wyłazającymi z pod stników w sklepieniu, z posadzką i schodami wyłobionymi, zniszczonymi stopami całych pokoleń, stary kościół wywoływał w jego myślach obraz katolicyzmu, skupionego na drobnych i wtyłych wysepkach pośród fal wolnomyślności....

Kumoszki, sprzedające jarzyny w około licznym worków nadających pozór jarmarku tej ludnej dzielnicy, patrzyły w osłupieniu na wchodzącego w górę ulicy, chwiejnym krokiem księdza, a jedna z nich streszciała w tych słowach wrażenie ogółu:

— Można by powiedzieć, że ten ksiądz idzie na swoją Kalwaryę!

— Bo też im teraz nie nie płacą... nie mogą już codziennie jadać mięsa z wyjątkiem piątku.

— Och! niby to dawniej mogli sobie tak bardzo pozwalać na mięso... zawsze byli takim prawie biednym narodem, jak i my....

Gdy kumoszki w ten sposób o nim rozpowiadały, Ojciec Amelin dochodził do ulicy Tournefort, wyszedł na schody z takim wysiłkiem, że pot kroplisty z czoła mu spływał, z pleców, a potem mroź go przeszedł. Był zmuszony znowu się położyć, a siostra Józefa, która odradzała to wyjście, nalegała, po raz dziesiąty co najmniej przedstawiając konieczność sprowadzenia lekarza, czemu Jezuita stanowczo się sprzeciwiał, utrzymując, że środki, przepisane przez doktora Jomaid, całkowicie wystarczają.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Rezultat tych reform streszcza się w następujących cyfrach:

W roku 1873/4, gdy Rada szkolna krajowa przystępowała do reorganizacji szkół w myśl ustawy z roku 1873, było w kraju:

szkół 1-klasowych	2520
" 2- " "	88
" 3- " "	30
" 4- " "	101
" 5- " "	7
" 6- " "	13
" 7- i 8-klasowych	5

W roku szkolnym 1892/3, t. j. przed rewizją planów naukowych z roku 1893 liczone:

szkół 1-klasowych	3011
" 2- " "	382
" 3- " "	62
" 4- " "	169
" 5- " "	32
" 6- " "	23
" 7- " "	4

W roku szkolnym 1907/8 cyfry powyższe przedstawiają się, jak następuje:

szkół 1-klasowych było ogółem	3073
" 2- " "	1157
" 3- " "	24
" 4- " "	312
" 5- " "	128
" 6- " "	51
" 7- " "	83

Miedzy szkołami 5-klasowymi było 50 męskich, 39 żeńskich, 38 mieszanych. Szkół 6-klasowych męskich było 24, żeńskich 27; wydziałowych męskich 38, żeńskich 45.

Liczba uczniów w V, VI i VII (oraz VIII) klasie wynosiła w roku 1873/4 ogółem 1471; w roku 1893/4 11.009 (przeważnie dziewcząt); po zaprowadzeniu nowych planów już w następnym roku wzrosła do 12.718. Odłód stale wzrastała i obecnie (w r. 1909) uczęszcza do klas wydziałowych oraz do V i VI klasy szkół pospolitych 36.034 dzieci (12.844 chłopców i 23.190 dziewcząt).

W podobny sposób wzrosła się też liczba uczniów w szkołach średnich.

Przy egzaminie wstępnym do I klasy szkół średnich przyjęto w roku 1892/3 ogółem 2665 uczniów. Liczba ta w następnych latach stale wzrastała, a w bieżącym roku (1909) wynosi już 5880. Zaznaczyć też należy, że i wynik egzaminu wstępnego stale się poprawia, gdyż liczba reprobowanych w powyższym okresie spadła z 20 59 proc. do 16 17 proc.

Stwierdzić więc trzeba, że reforma planów naukowych, dokonana w r. 1893, nie obniżyła poziomu oświaty w kraju, lecz go znacząco podniosła, nie utrudniała wstępu do szkół średnich, lecz niepospolicie go ułatwiła.

Pomimo tych uderzających w oczy rezultatów podniosły się jednak w ostatnich latach przeciw tym planom naukowym z roku 1893 głosy, a nieraz namiętne zarzuty.

Rada szkolna krajowa daleka jest od przekonania, żeby plany te były doskonałe i nie wymagały naprawy. Idzie jednak o jasne zdanie sobie sprawy, w jakim kierunku naprawę tę podjąć należy.

Zanimy o możliwej naprawie i o rozwinięciu planów nauki i książek z roku 1893 mogła być mowa, idzie przede wszystkim o gruntowne, rzeczowe zdanie sobie sprawy, czy ze względów pedagogicznych i dydaktycznych, czy ze względu na istotne potrzeby społeczeństwa, czy wreszcie z uwzględnieniem środków, którymi rozporządzamy, i wskazana jest rzecz, a 2. możliwa jest rzecz, wrócić do systemu z przed roku 1893, a nawet, jak głosy się podnoszą, pójść dalej i zatrzeć zupełnie w planie naukowym i w książkach różnicę pomiędzy szkołą w mieście, a na wsi, pomiędzy szkołą o jednym a szkołą o sześciu nauczycielach.

Pragnę mieć jasną i stanowczą odpowiedź w tej zasadniczej kwestii. Rada szkolna krajowa przedłożyła członkom ankiety szczegółowe pytania, obejmujące wszystkie główne momenty, na których polega dwutypowość szkół naszych ludowych. Dają one nie tylko możliwość odpowiedzi, czy dwutypowość ma być utrzymana, ale także możliwość odpowiedzi, o ile ma być utrzymana względnie usunięta. Liczą się dalej nie tylko z tem, co jest idealnie pożądanem, ale także z tem, co w danych warunkach jest możliwym do wykonania i przeprowadzenia. Na zorganizowanie szkoły sześcioklasowej, a choćby czteroklasowej w każdej gminie brak nam środków, a chociaż liczba tych szkół właśnie od roku 1893 bardzo wzrosła i nieustannie rośnie, chociaż i w gminach wiejskich coraz częściej się tworzą, to jednak liczba takich szkół wobec ogółu szkół zawsze będzie ograniczona.

Sprawy krajowe.

(Z krajowej Komisji dla włości rentowych).

□ Pod przewodnictwem JE. P. Marszałka krajowego Stanisława hr. Bańki.

odbyło się wczoraj w gmachu sejmowym posiedzenie krajowej Komisji dla włości rentowych.

W obradach wzięli udział członkowie Komisji pp. Klemens Torosiewicz, Wincenty Witos, Ludwik Caspary i Józef Onyszkiewicz; komisarz rządowy radca Dworu Bogumił Szeliński i kierownik biura kraj. Komisji dla włości rentowych, radca Wydziału krajowego dr. Henryk Sawczyński.

Kierownik biura przedstawił sprawozdanie z czynności biura, które przyjęło do wiadomości, a następnie przystąpiła Komisja do obrad nad wnioskami o udzieleniu pożyczek rentowych. Przyznano następujące pożyczki rentowe:

W powiecie zbarazkim jedną pożyczkę w kwocie 15.000 kor., jedną w kwocie 10.000 kor., jedną w kwocie 9700 kor., jedną w kwocie 8000 kor., jedną w kwocie 7875 kor., dwie po 5000 kor., jedną w kwocie 4000 kor. i jedną w kwocie 3000 kor., razem dziewięć pożyczek w sumie 67.575 kor.

W powiecie skałackim: jedną pożyczkę w kwocie 17.000 kor., jedną w kwocie 14.800 kor., jedną w kwocie 14.000 kor., jedną w kwocie 8500 kor., jedną w kwocie 8000 kor., dwie po 6500 kor., dwie po 7000 kor., dwie po 6000 kor. i jedną w kwocie 5000 kor. — razem dwanaście pożyczek w sumie 106.300 kor.

W powiecie trembowelskim jedną pożyczkę w kwocie 26.000 kor., jedną w kwocie 14.400 kor. i jedną w kwocie 8000 kor., razem trzy pożyczki w sumie 48.400 kor.

W powiecie kosowskim: jedną pożyczkę w kwocie 13.000 kor., jedną w kwocie 12.000 kor., jedną w kwocie 10.000 kor., jedną w kwocie 9000 kor., jedną w kwocie 3000 kor., jedną w kwocie 2400 kor. i jedną w kwocie 2000 kor. — razem siedm pożyczek w sumie 51.400 kor.

W powiecie brodzkim jedną pożyczkę w kwocie 1800 kor.

W powiecie kamioneckim jedną pożyczkę w kwocie 12.000 kor.; jedną w kwocie 6000 kor.; jedną w kwocie 3300 kor.; jedną w kwocie 3000 kor. i jedną w kwocie 2000 kor., — razem pięć pożyczek w sumie 26.300 kor.

W powiecie rawskim jedną pożyczkę w kwocie 6000 kor. i jedną w kwocie 5000 kor., — razem dwie pożyczki w sumie 11.000 koron.

W powiecie przemysłańskim jedną pożyczkę w kwocie 2200 kor.

W powiecie rohatyńskim jedną pożyczkę w kwocie 5000 kor.

W powiecie lwowskim jedną pożyczkę w kwocie 14.000 kor.; jedną w kwocie 6600 kor.; jedną w kwocie 6000 kor. i jedną w kwocie 5000 kor., — razem cztery pożyczki w sumie 31.600 kor.

W powiecie jaworowskim jedną pożyczkę w kwocie 11.500 kor.

W powiecie żydaczowskim jedną pożyczkę w kwocie 12.450 kor.

W powiecie bobreckim jedną pożyczkę w kwocie 7000 kor.

W powiecie rudeńskim jedną pożyczkę w kwocie 6000 kor. i jedną w kwocie 4800 kor., — razem dwie pożyczki w sumie 10.800 kor.

W powiecie tarnobrzelskim jedną pożyczkę w kwocie 9400 kor.

W powiecie grybowskiem jedną pożyczkę w kwocie 9000 kor.

W powiecie rzeszowskim jedną pożyczkę w kwocie 9000 kor. i jedną w kwocie 6000 kor., — razem dwie pożyczki w sumie 15.000 kor.

W powiecie ropezyckim jedną pożyczkę w kwocie 10.000 kor.

W powiecie gorlickim jedną pożyczkę w kwocie 5000 kor.

W powiecie dobromilskim: jedną pożyczkę w kwocie 6.200 koron i jedną w kwocie 3.000 koron, — razem dwie pożyczki w sumie 9.200 koron.

W powiecie brzeskim jedną pożyczkę w kwocie 7.000 koron.

Ogółem przyznała krajowa Komisja dla włości rentowych na ostatnim posiedzeniu 59 pożyczek w sumie 457.875 koron.

Na poprzednich posiedzeniach od chwili wejścia w życie ustawy o włościach rentowych, przyznała Komisja ogółem 490 pożyczek w sumie 4.052.200 koron, z tych zrealizowano dotychczas 203 pożyczek w sumie 1.967.350 koron.

Ogółem przyznała Komisja dotychczas 549 pożyczek w sumie 4.519.075 koron, — a ponieważ według ustawy suma wszystkich pożyczek wynosić ma 5.000.000 koron, przeto do dyspozycji pozostawałaby jeszcze suma 489.925 kor. Nie ulega jednak wątpliwości, że wiele z pożyczek dotąd niezrealizowanych, nie zostanie podniesionych, bądź z powodu sprzedaży gospodarstw, bądź z powodu śmierci interesowanych, bądź wreszcie z powodu zrzeczenia się pożyczek. Biorąc w rachubę te okoliczności, można liczyć, że kredyt do dyspozycji wynosić będzie jeszcze około jednego miliona koron.

KRONIKA.

Lwów, 12 maja.

Kalendarz.

Czwartek (13 maja):

Serwacego. — Cichosława. — Jakowa ap.

Wschód słońca o godzinie 3 43 rano, zachód słońca o godzinie 6 56 po południu.

— **Najd. Arcyksiążę Karol Franciszek Józef w Dalmacji.** Jak donoszą z Tryestu, Najd. Arcyksiążę Karol Franciszek Józef, który z Swoją Matką, Najd. Arcyksiężną Maryą Józefą bawi obecnie na wyspach Brionijskich, przedsięwziął wycieczkę do Dalmacji, aż do Kotaru. W Zagrzebiu powitał Najd. Arcyksięcia na molo korpus oficerski tamtejszego garnizonu. Wycieczka obliczona jest na ośm dni.

— **Najd. Arcyksiążę Karol Stefan** od paru tygodni podróżuje na jachcie swoim „Rovenska“ po morzu Śródziemnem i Adriatyku. W tych dniach zatrzymał się w Syrakuzach, gdzie równocześnie nadeszło zaproszenie na otwarcie wystawy „Zera“. W piśmie pod adresem prezesa p. Kossaka, oświadczył Najd. Arcyksiążę Jaskawą gotowość swego przybycia na otwarcie wystawy do Krakowa, jeżeli tylko plany jego powrotu nie ulegną zmianie.

— **Prezydent galic. Dyrekcji poczt i telegrafów**, Jan Lubiec Seferowicz powrócił z Wiednia i objął urządowanie.

— **Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej**, dr. Ignacy Dembowski powrócił z podróży urzędowej w powiaty tarnopolski i zbarski, gdzie zwiedzał kilkanaście szkół wiejskich, badając ich umieszczenie i stan nauki.

— **Z e. i k. armii.** Generał-porucznik Edward Böhm-Ermolli, komendant dywizji kawalerii w Krakowie, przeniesiony w tym samym charakterze do 12 dywizji piechoty. Generał-major Fryderyk Gerstenberger, komendant 15 brygady kawalerii, przeniesiony w tym samym charakterze do 16 brygady kawalerii. Generał-major Karol hr. Huyn, komendant 17 brygady kawalerii, zamianowany komendantem dywizji kawalerii w Krakowie. Pułkownik Jerzy Lehmann, komendant 13 p. uł., zamianowany komendantem 17 brygady kawalerii, a pułkownik Karol Henriquez, komendant 15 p. huz., komendantem 15 brygady kawalerii. Generał-major Paweł Mohora, komendant 11 brygady artylerii, uwolniony z tego stanowiska. W jego miejsce zamianowany pułkownik Antoni Habich, komendant 23 p. art. poln. Major 20 pp. F. Trautvetter przeniesiony w stan spoczynku.

— **Uroczystości wojskowe z okazji rocznicy bitwy pod Aspern.** W dniach 21 i 22 b. m. odbędą się w Wiedniu z okazji rocznicy bitwy pod Aspern uroczystości wojskowe, w których wezmą udział wszyscy komendanci korpusów, dalej cały garnizon wiedeński, kompanie obu wojskowych Akademii, batalionu pionierów nr. 6, marynarki wojennej i węgierskiej obrony krajowej.

Ze wszystkich oddziałów wojskowych, które brały udział w bitwie pod Aspern, zostaną wysłane deputacje, złożone z komendanta pułku, kapitana, starszego oficera, sierżanta lub wachmistrza, kaprała i szeregowca. Z tych oddziałów wojskowych, które posiadają sztandar, wysłany zostanie nadto chorągwy ze sztandarem pułkowym.

— **Odwiedziny króla duńskiego w Gmunden.** Król duński Fryderyk VIII. ma — jak donoszą do pism wiedeńskich — przybyć na dłuższy pobyt do Gmunden w odwiedziny do księżnej rodziny Cumberland. Król duński ma również złożyć wizytę Najj. Panu w czasie pobytu Monarchy w Ischlu.

— **Pogrzeb ś. p. Zofii Bandurskiej**, matki Najprz. ks. Biskupa Bandurskiego, odbył się w poniedziałek w Sokalu przy współudziale kilkunastotygodniowego tłumy przedstawicieli wszystkich stanów i wyznań. Nad grobem przemawiali p. Gralewski i O. Sopuch, Superyor Zakonu T. J.

— **Nadanie stypendyów.** Kuratorya fundacji im. Piotra Węgalskiego nadała otrzymane stypendia z tej fundacji: Kazimierzowi Pragłowskiemu i Stanisławowi Leopoldowi dw. im. Zwolskiemu, słuchaczom I. roku Wydziału prawa i administracji Uniwersytetu w Lwowie, Julianowi Balickiemu, słuchaczowi I. roku Wydziału prawa i administracji Uniwersytetu w Wiedniu, Władysławowi Orłowskiemu i Andrzejowi Stanisławowi dw. im. Imieli, słuchaczom I. roku Akademii rolniczej w Dublanach, tudzież Kazimierzowi Szulcławskiemu, uczniowi I. roku krajowej szkoły rolniczej w Czernichowie.

— **W Związku naukowo-literackim** wygłosi jutro, we czwartek, o godz. 8 wieczorem odczyt dr. Ludwik Posada z Poznania, p. t. „Dziady Mickiewicza jako poemat wyzwolenia“.

— **Miejska dyskusja budżetowa.** Na wczorajszym posiedzeniu udzielono prezydentowi p. Ciucheńskiemu sześciotygodniowego urlopu. Z kolei referowano długi szereg rubryk, jak: „Polica ogniowa“ (133.564 kor.); „Pobór i pomieszczenie wojska, tudzież spis ludności“

(33.683 kor.); „Dom podrzutków“, przeze mnie na wnioszek r. Czarneckiego przeznaczono 1000 kor. na ochronkę Organizacji narodowej VI. okręgu; „Plantacje i ogrody“ (71.465 kor. — r. dr. Piasecki postawił rezolucję przyspieszenia założenia Parku Jordana we Lwowie); „Budowy wodne“; „Fundacja Ducheńskiego“ (dochód 33.508 kor., dochód 18.639 kor.); wreszcie rubrykę „Drogi i bruki“ (626.805 kor.), która wywołała znowu obszerną krytykę gospodarki miejskiej.

— **Polskie Towarzystwo filozoficzne.** 85 posiedzenie naukowe odbędzie się w sobotę dnia 15 bm., o godz. 8 wieczorem w Seminarium filozoficznym Uniwersytetu. Dr. Witold Rubczyński wygłosi na niem odczyt pt. „Nowe dzieło o Vitelonie“.

— **Koło sędziów we Lwowie.** Zwyczajne walne zgromadzenie członków „Koła sędziów“ we Lwowie, odbędzie się w niedzielę, dnia 16 b. m., o godz. 10 przed południem w sali rozpraw Nr. 12 krajowego sądu cywilnego.

— **Z kolei.** Wstrzymanie ruchu ogólnego na przestrzeni Lwów-Wólków potrwa czas, bliżej nie dający się na razie określić, przypuszczalnie 3 do 4 tygodni.

— **Wystawa kościelna** (przemysłu liturgicznego). W sobotę odbyło się w biurze Ligi pomocy przemysłowej posiedzenie sekcji odczytowej Komitetu wystawy pod przewodnictwem członka wydziału Ligi pomocy przemysłowej, p. Chołodeckiego. W zebraniu wzięli udział: prałat ks. dr. Lenkiewicz, radca Dworu dr. Rydygier, rektor ks. dr. Fiałek, ks. katecheta Józefowicz i t. d. Projektowane są w czasie wystawy dwa odczyty tygodniowo, w dniach wolnych od koncertów wieczornych, a to z dziedziny historii Kościoła w Polsce, sztuki i muzyki kościelnej; o architekturze kościołów, cerkwi i t. d., o przemyśle liturgicznym i t. p. Sekcja odczytowa uchwaliła zwrócić się do najwybitniejszych znawców i pracowników wymienionych dziedzin nauki i sztuki w kraju z prośbą o zgłoszenie odczytów na ręce członków sekcji, lub pod adresem wydziału Ligi pomocy przemysłowej.

— **Odznaczenie wydawcy „Kikeriki“.** We czwartek przed południem wręczył burmistrz m. Wiednia, dr. Lueger wydawcy pisma humorystycznego „Kikeriki“, Fryderykowi Gabryelowi Ilgerowi nadany mu przez tamtejszą Radę miejską złoty medal Salvatora. W przemowie do odznaczonego powiedział dr. Lueger między innymi: „Jestem względem pana zobowiązany do wielkiej wdzięczności za pańską publicystyczną działalność. Cieszę się, że tem odznaczeniem dano wyraz uznania tego, co pan działał na interesie chrześcijańskiej ludności“.

— **Pierwsza międzynarodowa wystawa łowiecka w Wiedniu 1910.** W maju roku przyszłego, otwarta zostanie w Wiedniu pierwsza międzynarodowa wystawa łowiecka, która wzbudziła żywe zainteresowanie we wszystkich państwach i krajach i dzięki poparciu czynników rządowych, zapowiada się jako jedna z największych wystaw zawodowych. W poszczególnych państwach i krajach potworzyły się osobne komitety dla zorganizowania udziału w tej wystawie, a na czele komitetu galicyjskiego, stanął JE. Andrzej ks. Lubomirski, jako prezes, a bar. Jan Götz Okocimski, jako zastępca prezesa. Komitet galicyjski podzielił się na kilka sekcji i utworzył także sekcję przemysłową, której przewodnictwem oddano dyrektorowi Ligi pomocy przemysłowej. Sekcja przemysłowa komitetu galicyjskiego międzynarodowej wystawy łowieckiej w Wiedniu, objąć ma wszystkie gałęzie i grupy przemysłowe, mające jakikolwiek związek z łowiectwem i polowaniem.

— **Ofiary.** W administracji *Gazety Lwowskiej* złożył dla Juliusza Szulca, schorowanego starca, niegdyś majstra szewskiego, cierpiącego okropną nędzę, p. E. Gall ze Lwowa 10 kor. 06 hal.

— **Zgubiono.** Zegarmistrz p. Wilhelm Halpern zgubił koło swego sklepu przy ul. Sykstuskiej damski pierścionek złoty, wysadzany brylantkami, wartości 190 koron.

P. Zofia Hawel zgubiła w mieście złoty zegarek damski, wartości 300 kor.

— **Znaleziony pierścionek** złoty z niebieskim kamyczkiem zderosowanym na policyi, gdzie go właściciel może odebrać.

(=) **Aresztowanie złodziei.** Jeszcze przed trzema miesiącami przyszedł do sklepu korzennego Goldmanna przy ulicy Łyczakowskiej jakiś człowiek, chcąc sprzedać worek krup, około 30 klg. ważący, za 2 kor. Zapytany ząd nabył krupy, przestraszył się ów mężczyzna i odszedł. Dopiero wczoraj zgłosił się, żądając zapłaty za krupy. Goldmann przytrzymał go i oddał w ręce policyi. Na inspekcji policyjnej zbadano, że jest to notowany złodziej Grzegorz Miśko. Przyznał się on, że krupy ukradł z lady handlarza Picka na placu Strzeleckim.

Na budowie przy ulicy Zamarstynowskiej przytrzymał wczoraj podmajstrzy murarski Józef Szkodziński zarobnika Stan. Kalingera, w chwili kradzieży blisko czterometrowej długości belki. Kalingier tak się tem poirytował, że rzucił belek na Szkodzińskiego, raniąc go w głowę i rękę, a nadto uderzył go kilka razy w twarz. Kalingier został aresztowany.

Aresztowano też kieszonkowca 18-letniego Kasprowa Wolskiego, który wyciągnął p. Janowi Kani z kieszeni kamizelki zegarek z łańcuszkiem.

Katarzyna Sadura, służąca, pełniąca zastępczo służbę u pp. Regenburchów, okradła nie tylko służebców, ale też zabrała rzeczy służącej, którą zastępowała i rzeczy jej siostry. Sadurównę aresztowano, część rzeczy, które zastawiła, wykupiono, reszta przepadła.

— **Podwyższenie kary.** Skazanemu na 3 miesiące więzienia robotnikowi Szkapowi, który brał czynny udział w napadzie na lokal wyborczy podczas wyboru do Sejmu w roku ubiegłym, przyczem czynnie znieważał posła dr. Battaglię, podwyższył Najwyższy Trybunał karę do 10 miesięcy więzienia. Nastąpiło to w skutek odwołania zastępcy prokuratury Państwa co do niskiego wymiaru kary.

— **Nieszczęśliwy upadek.** W ul. Trybunalskiej pośliznął się wczoraj na chodniku, zapewne na skórcie pomarańczy p. Andrzej Struszkiewicz, buchalter i upadł tak nieszczęśliwie, że złamał prawą nogę. Pogotowie ratunkowe udzieliło mu pierwszej pomocy i odwiozło do mieszkania.

(=) **Spis rozpraw sądowych.** W poniedziałek 17 b. m. rozpoczynają się posiedzenia III. kadencji zwyczajnej trybunału przysięgłych. W dniu tym odbędzie się rozprawa przeciw Bertoldowi Rosenmannowi o obrazę cześci, przewodniczący rozprawy radca Löbenstein. W dalszym ciągu prezydium sądu karnego rozprawa dotąd następujące rozprawy: D. 18 przeciw Aloizemu Pietschowi o zhańbienie, przewodniczący radca Obertyński. D. 10 przeciw Piotrowi Herterowi o zgwałcenie, przewodniczący radca Janko. D. 24 przeciw Iwanowi Procykowi o obrazę cześci, przewodniczący radca Stefanowicz.

(=) **Specjalista w okradaniu kościołów.** W więzieniu lwowskiego sądu karnego znajduje się już złodziej, który przed niedawnym czasem okradł kościół OO. Bernardynów w Sokalu. Jest nim Jan Katarzyński. Dotychczasowe wyniki badań sędziego śledczego wskazują, że Katarzyński zawodowo trudnił się okradaniem kościołów. Mianowicie dopuścił się on kradzieży ubiegłego roku w kościele w Zakopanem, okradł kościół w Częstochowie na Jasnej Górze, w Hłuboczku i jakiś kościół na Węgrzech. W czasie rewizji u aresztowanego znaleziono kosztowne wota, pochodzące z kradzieży, mianowicie część łańcuszka, wysadzane brylantami, medale po 20 dukatów, brosze, bransoletki, tureckie medale pamiątkowe itp. Przedmioty te oglądać można w sądzie. Być może, że naprowadzą one władze sądowe na ślad innych jeszcze przez Katarzyńskiego popełnionych kradzieży.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Antoni Dyduński, emerytowany konceptowy komisarz Magistratu, przeżywszy lat 64; Tadeusz Masłowski, nauczyciel gry na skrzypcach, w 50 roku życia; Hilary Smolnicki, emeryt. rewident kolei państwowych, przeżywszy lat 68; Bronisław Wiczyński, radca rachunkowy Namiestnictwa, przeżywszy lat 55.

— **Zamarzł w maju.** W miejscowości Trautenau — jak donoszą do *Grazer Tagblattu* — znaleziono dnia 6 b. m. zwłoki robotnika dziennego, Antoniego Patscha. Jak stwierdzono, śmierć nastąpiła wskutek zamarznięcia.

— **Śmiertelny zakład.** Z Celowe donoszą: Na jednej z tutejszych ulic został onegdaj zabity prądem elektrycznym pomocnik stolarski Lackmann, który dotknął się drutów przewodów elektrycznych. Jak stwierdzono, Lackmann miał założyć się ze swoimi rówieśnikami, iż pozbawi mieszkańców elektrycznego światła.

— **Odnalezienie pism z r. 1809.** Z Insbruku donoszą: W miejscowości Schwaz przy sposobności przebudowy t. zw. domu Webersa znaleziono w tych dniach interesujące pisma z r. 1809, między niemi pamflet na Napoleona Bonapartego.

Kronika zagraniczna.

* **Katastrofa kolejowa.** Skutkiem wjechania pociągu osobowego na pospieszny na stacji w Pössnitz, zginęła 1 osoba a kilka odniosło rany. Szkoda materyalna jest znaczna. Dwa wagony uległy zdruzgotaniu. Dwa wozy pociągu pospiesznego stanęły w płomieniach. Lokomotywa pociągu pospiesznego jest bardzo uszkodzona.

* **Łopuchin przed sądem.** Przed trybunałem dla zbrodni politycznych w Petersburgu, pod przewodnictwem senatora Warwarina rozpoczął się wczoraj proces przeciw Łopuchinowi. Sala była przepełniona. Ze świadków, bawiących zagranicą, nie przybył b. szef policyi politycznej Gerasimow, urzędnik policyi śledczej Raczkowski, urzędnicy tajnej policyi Ratajew i Odrozenko.

* **Groźny pożar.** W miejscowości Haškót koło Konstantynopola wybuchł w tych dniach groźny pożar, który zniszczył doszczętnie 150 domów.

* **Orkan.** Na jeziorze Garda — jak donoszą z Insbruku — szaleje od kilku dni orkan. Koło miejscowości Salò zostało wiele barek, naładowanych kamieniem, rozbitych.

Notatki literacko-artystyczne.

Br. Reznicek, ilustrator *Simplicissimu* zmarł wczoraj w Monachium. Był to jeden z najpopularniejszych rysowników tygodnika monachijskiego. Jego ilustracje były dziełami sztuki i odznaczały się przytem niezwykłym, specjalnym wdziękiem. Wielki i mały świat wesołych kobietek, przepyszne typy heroin buduarowych, złota i pozłacana młodzież na tle salonów, torów wyseigowych, ogrodów Monte Carlo lub Trouville, oto tematy, które opracowywał br. Reznicek z takim artyzmem i zamiłowaniem, że zasłynął wkrótce jako jeden z wybitniejszych ilustratorów niemieckich. Zmarły, Czech z pochodzenia, był bratem znanego dobrze w Warszawie muzyka i kapelmistrza F. Reznicka.

Dzieła zbiorowe Juliusza Słowackiego. Pod redakcją prof. Tadeusza Piniego, a nakładem księgarni H. Altenberga, poczęła wychodzić zeszytami „Biblioteka klasyków polskich”, w której na pierwszym miejscu pomieszczone będą wszystkie dzieła Słowackiego wraz z listami. Zeszyt pierwszy ukazał się już w druku i obejmuje „Lillę Wenedę” oraz „Balladynę”. Cena zeszytu 40 hal. Redakcja zapowiada, że zeszyty wychodzić będą w odstępach tygodniowych i można je nabywać w drodze prenumeraty.

Sara Bernhardt wystąpi w przyszłym sezonie w nowej roli męskiej, jako Savonarola. Jest to tytułowa postać nowego dramatu, który „niemiartelna” Sara nabyła od autora Gabriela Trarieux.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś we środę, po raz 2gi „Półświatek”, komedia w 5 aktach Aleksandra Dumasa. Gościenny występ Bolesława Leszczyńskiego.

We czwartek, po raz 5ty „Rozwódka”, operetka w 3 aktach Leona Falla.

W piątek, „Traviata” opera w 4 aktach J. Verdiego; 1szy występ gościenny Marceliny Sembrich-Kochańskiej; „Alfreda” śpiewać będzie p. Tadeusz Łowczyński.

W sobotę, wyjątkowo o godz. 3ciej po poł. dla młodzieży szkolnej „Mazepa”, tragedia w 5 aktach Juliusza Słowackiego; przedostatni występ gościenny Bolesława Leszczyńskiego.

W sobotę, o godz. pół do 8 wieczorem, po raz 6ty „Rozwódka”, operetka w 3 aktach Leona Falla.

W niedzielę, wyjątkowo o godz. 3ciej po poł. „Król Lear”, tragedia w 5 aktach Szekspira; ostatni gościenny występ Bolesława Leszczyńskiego.

W niedzielę, o godz. pół do 8 wieczorem po raz 7my „Rozwódka” operetka w 3 aktach L. Falla.

W poniedziałek, „Cyrylik sewilski”, opera komiczna w 3 aktach G. Rossiniego; 2gi i ostatni występ gościenny Marceliny Sembrich-Kochańskiej; Hr. Almavivę śpiewać będzie p. Tadeusz Łowczyński.

We wtorek, po raz 8my „Rozwódka”, operetka w 3 aktach L. Falla.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Czwartek, „Balladyna”, trag. J. Słowackiego (występ Żelazowskiego).

Piątek, „Król”, kom. w 4ch aktach A. Caillaveta, Roberta de Flers i Emanuela Arréne. Sobota, „Dzika kaczka”, dramat w 5 aktach H. Ibsena (występ R. Żelazowskiego).

Niedziela, o godz. 3-ciej „Kopciuszek”, widowisko fantastyczne na tle baśni Görnera, napisał A. Walewski (ceny niższe do połowy).

Niedziela, o godz. 7 wieczorem „Dzika kaczka”, występ Żelazowskiego.

Poniedziałek, „Samson”, występ Żelazowskiego.

GUSTAW WIED.

(Dokończenie).

Pozorny ów optymizm jest w gruncie rzeczy pesymizmem beznadziejnym, który przejawia się bardzo wyraźnie w satyrycznym romansie, znanym z przekładu niemieckiego pod nazwą: *Tanzmäuse* (Axel Juncker Verlag Stuttgart) pełnym pogardy dla społeczeństwa współczesnego i jego ustroju.

Odkrywszy w obu tych dziełach tajemnicę własnego bólu, ukrytego pod maską wesołka, nie szczędził już Wied ani siebie, ani swojego otoczenia.

Pod ostrzem jego satyry wiję się całe środowisko mieszczańskie (*Der Stolz der Stadt*, ten sam nakład), bezlistosnym skalpelem obnaża on śmieszności blagierskiego patryotyzmu współziomków (*Das Centrum — Vier Satyrspiele*), którzy jak Karol Alfons Kröyer lub wielki przemysłowiec z „Centrum”, a nawet *mutatis mutandis* i Paweł Abel z

gryzącej satyry „2×2=5”, wyciągają wszystkie chciwe ramiona do misy z jadłem i złotem, kryjąc swoje płaskie dusze za parawan wielkich frazesów i pustych fajerwerków obłudy.

W „Centrum” mieści się światopogląd Wieda na całą Danię współczesną. Przeważa w niej dzisiaj bogata burżuazja. Patryotyzm jej zaprawiony jest wodą. Polityka załatuje szachrajstwem, a cała ta nędza areny życiowej bohaterów łokcia i wagi odzwierciedla się wszędzie w twórczości Wieda z tą plastyką i siłą przekonującą, która jest jednym z najdzielniejszych atutów talentu duńskiego pisarza.

W „Śmierci” (*Der Tod — Vier Satyrspiele*) porzuca teren małych miasteczek i przenosi akcję satyry na wieś. Tu okazuje też nową w swojej galerii postaci: chlubi demokrację Danii, chłopca, w całej nagości jego egoizmu, chciwości, grubych instynktów, które przyciosała cywilizacja jeno z wierzchu, pozostawiając rdzeń pierwotny w tym stanie, jak urobiły go wieki ciemnoty i niewolnictwa.

Z satyry obracającej się w kręgach społecznych, wkracza czasem Wied w dalekie od tamtej dziedziny. Powaga tendencji ustępuje wówczas miejscu śmiechowi „co wszystko rozumie i wszystko przebacza”, a goła pięść fanatycznego kaznodziei stroi się w rękawiczkę ironii subtelnej, pół-słów i pół-powiedzeń, posiadających lekkość aforystyczną *causeurów* francuskich. Typowym tego przykładem są trzy utwory: „Porachunek” (*Eine Abrechnung. Eine Komödie. Axel Juncker Verlag in Stuttgart*), „Święto Wspomnień” (*Mindefest. Kjöbenhavn. Gyldendalske Boghandels Forlag*) i „Kobietki” (*Kvinder*). Ten sam nakład.

Wied odnajduje tutaj wersalskie tony swego pióra, które zatracą gdzieś swoją gorzkość, swój humor cierpki, powiedzmy szczerze — brutalny, a na palecie jego zjawiają się barwy jasne, subtelne, że nieraz gołem okiem ich nie dojrzyś... tak są przezroczyście, lekkie, zwiewne.

Taki n. p. „Porachunek”, przepojony zapachem lewandu jest poprostu sielanką. Akcję, rozgrywającą się w przytulku dla starców oświeca pogodnie słońce listopadowego poranka. Najmłodszy z bohaterów tej komedii wyznaje z rumieńcem wstydu, że nie przekroczył jeszcze 61 lat. Senior ma lat 92, a całe grono przeżyło 528 wiosen, vegetując obecnie w ostatniej przystani życia, które wypala się z wolna jak lampa oliwna w kaplicy ukojenia.

Wszystkie momenty tego obrazka, każdy z nasuwających się pod uwagę typów, oddany jest przez Wieda z flamandzką drobiazgowością. „Porachunek” przypomina też jakiś stary gobelin, tkany wśród łez rozrzwienia i dobrego uśmiechu, który przemawia do nas westchnieniem przeszłości, na poły ucieśzną sielanką starości.

Inną w ogólnym nastroju jest jednoaktówka: „Święto wspomnień”. Więcej wytworna od „Porachunku” ma jednak w sobie skryte żądło sarkazmu, występującego tutaj na jaw z tym samym rodzajem licencji poetyckiej, która w romansie „Slaegten” („Tarcze herbowe”. Kopenhaga t. s. nakład) staje się już swawolą karykaturzysty. „Święto wspomnień” buja również w przestworzach i niewiadomo, gdzie zaczyna się szarża dowcipnisi, a kończy poważny dokument obserwacji życiowych, nierównowagę ową wynagradza natomiast sówicie cały wdzięk tej igraszki scenicznej, która przez swoją elegancję, dobry smak i lekkość dialogu zalicza się słusznie do pereł prawdziwych twórczości Wieda.

Niestety, „Święto wspomnień” nie nadaje się do teatru. Wrażenia czytelnika są tu silniejsze od wrażenia widza, przed którym prysnęłaby jak bańka mydlana właściwa wartość tego cacka.

Wied w Polsce był dotąd mało znany. Krakowski *Zycie* drukowało niegdyś jego „Noc ślubną”, dramat o cechach wybitnych realizmu, niedawno zaś wystawiono, za przykładem Berlina, w Warszawie, Krakowie i Lwowie, satyrę „2×2=5”. Jest to ostatnie dzieło duńskiego pisarza i wcale nie najlepsze.

Satyra ta ma w sobie coś z burszowskiego „Gaudeamus igitur”, powiedziano o niej w Warszawie, dodając, że „germański jej humor mógł się podobać w ojezyźnie wietzów”, w Niemczech, u nas zaś umysłna nieraz szablonowość i banalność tego lub owego dowcipu, raziła swoją naiwnością i brakiem oryginalności. Jest to bowiem dzieło tak samo w teatrze *fragile*, jak „Porachunek” lub „Centrum”, wymaga bowiem wielkiej intuicji reżysera, wielkiej siły charakterystycznej aktorów, aby akcję uprawdopodobnić i nadać jej taką formę wewnętrzną, która odpowiadałaby ściśle intencjom autora. Inaczej z satyry wyłania się farsa, nie gorsza, ani lepsza od wielu innych, a w każdym razie niezgodna z całokształtem twórczości i działalnością społecznej Wieda.

O wiele mniej wysiłków pociąga za sobą inscenizacja „Chłuby miasta” (*Der Stolz der Stadt. Axel Juncker Verlag*). W Danii zdobył nią autor sukces ogromny, który dał

mu sławę jednego z najoryginalniejszych talentów współczesnej literatury skandynawskiej.

Dla nas, Polaków, interesującą będzie zapewne wiadomość, jaką dodam na zakończenie tych kilku słów poświęconych autorowi duńskiemu, że Wied należy od dawna do szczerych przyjaciół naszego narodu, że zajmuje się żywo jego ruchem literackim i społecznym.

Mieszkając stale w Roskilde, niedaleko Kopenhagi, nie wiele ma wprawdzie sposobności do bezpośredniego stykania się z Polakami. Z listów swoich polskich wielbicieli informuje się jednak stale o losach naszych i piśmiennictwa naszego, które zna z przekładów i opowiadań.

Dobrze jest wiedzieć, że u stóp prastarej katedry roskildejskiej, która jest Panteonem Danii i grobowcem wielkich jej władców, bije serce oddane nam i przyjazne.

Alfred Wysocki.

OSTATNIA POCZTA.

* *Polnische Corresp.* donosi: Prezydium Koła polskiego odbyło wczoraj konferencję z P. Prezydentem Ministrów br. Bienerthem, P. Ministrem skarbu dr. Bilińskim, P. Ministrem handlu Weiskirchnerem. W toku tej narady domagało się Prezydium natychmiastowego rozpoczęcia wykonania ustawy o drogach wodnych z r. 1901, podało do wiadomości Rządu postulaty Koła polskiego w sprawie planowanych; nowych podatków konsumcyjnych i sanacji finansów krajowych.

* *Polnische Corresp.* donosi: Na wczorajszym posiedzeniu Koła polskiego zawiadomili Prezes dr. Głabiński, że Prezydium otrzymało smutne wiadomości o nowych klęskach elementarnych w kraju skutkiem wylewów. Prezes klubu z tego powodu wniosł na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów nagły wniosek domagający się wydatnej akcji pomocniczej dla Galicji; porozumiał się też z P. Ministrem skarbu, który uczynił niewątpliwie widoki stosownej pomocy państwowej. Także na konferencji Prezydium z P. Prezydentem Ministrów, P. Ministrem skarbu i P. Ministrem handlu omawiano tę sprawę, a Rząd obiecał pomoc ze swej strony.

Następnie zdał Prezes Głabiński obszernie sprawę o wczorajszej konferencji Prezydium klubu z Rządem w sprawie natychmiastowego przystąpienia do budowy kanału Dunaj-Odra-Wiśła i w sprawie reformy podatkowej. Nad tem sprawozdaniem rozwinęła się dłuższa dyskusja, w której uczestniczył także P. Minister dr. Biliński.

W uzupełniającym wyborze do komisji parlamentarnej wybrano pp. Germaua i Tomaszewskiego.

— *Corresp. Wilhelm* dowiadyuje się z dobrze poinformowanego źródła, że wiadomość praskich dzienników, jakoby cesarz Wilhelm powracając z Wiednia miałjechać przez Czechy i odwiedzić Najd. Arcyksi. Franciszka Ferdynanda w Konopischt, jest nieprawdziwa.

Program podróży cesarza jest ustalony. D. 15 bm. o 3 po poł. odjedzie cesarz niemiecki z Wiednia z dworca zachodniego przez Salzburg do Karlsruhe, a ztamtąd do Wiesbadenu.

— Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów, w dyskusji nad nagłością wniosku o ustanowieniu komisji dla zbadania stosunków w hodowli buraków, omawiali pp. Rychter i Bergmann (czeski agrar.) szczegółowo zatarg, który powstał między hodowcami buraków a fabrykantami cukru.

P. Minister rolnictwa bronił Rządu przed zarzutem, jakoby to stało się z jego winy i dowodził, że Rząd usiłował pośredniczyć między hodowcami buraków a fabrykantami cukru; pośrednictwo to miało mieć w niektórych wypadkach pomyślny wynik. P. Minister oświadczył, że Rząd sympatycznie odnosi się do zgłoszonego w tej sprawie wniosku nagłego; Rząd powitałby to z radością, gdyby znaleziono podstawę porozumienia i sposób, który położyłby kres tej ubolewająca godnej walce.

Po dalszej dyskusji, która zresztą nie została ukończona, odroczone obrady. Następne posiedzenie w piątek.

Przewodniczący podając do wiadomości porządek dzienny następnego posiedzenia, dodał, że umieszcza na nim także sprawozdania w sprawie weryfikacji wyborów. Prezydent jest wprawdzie upoważniony sam do wyznaczenia referentów, sądzi jednak, że uczyni to prezydium komisji; Przewodniczący spodziewa się, że w przeciągu najbliższych dni 14 komisja sama zaproponuje sprawozdawców, w przeciwnym razie wyznaczy się ich *ex praesidio*.

Przy końcu posiedzenia odczytano między innymi interpelację p. Kunickiego w sprawie znieważenia robotnika przez oficera

w Cieszynie, i p. Mahlera w sprawie samobójstw w 8 p. p. obr. kraj.

— We wczorajszym uzupełniającym wyborze do Sejmu czeskiego z okręgu Hlinsko otrzymał Hlinak (narod. radyk.) 667 głosów, Metelka (Młodoczech) 372, a kobieta nazwiskiem Tuma 261. Odbędzie się ścisły wybór między Młodoczechem a narod. radykałem.

W okręgu Pisek przyjdzie również do wyboru ścisłego między narod. radykałem Sokolem a Młodoczechem dr. Stepanem.

— Komisya skarbowa parlamentu Rzeszy nie mieckiej obradowała wczoraj nad sprawozdaniem subkomitetu w przedmiocie projektu ustawy o zmianie podatku tytoniowego. Subkomitet oświadczył się przeciw proponowanemu w parlamencie przez rząd podatkowi tytoniowemu za pomocą banderoli, doradza zaś 30 procentowy dodatek wartościowy od cła na sprowadzane z zagranicy cygara. Dochód z tego źródła wynosiłby około 30 milionów marek, gdy natomiast podatek, proponowany przez Rząd, przyniosłby 77 milionów. Jeden z posłów konserwatywnych oświadczył imieniem swego stronnictwa, że sprzeciwia się propozycjom subkomitetu. Przedstawiciel Rady związkowej oznajmił, że Rząd trwa przy tem, aby podatki od piwa, wódki i tytoniu wynosiły razem 270 milionów. Przedstawiciel socjalistów oświadczył się przeciw propozycji subkomitetu.

— Bułgarska Agencja Tel. zaprzecza wiadomości dzienników zagranicznych o rzekomem zawarciu umowy między Rosją a Bułgarią w sprawie utworzenia rosyjskich stacji węglowych w portach w Warnie i Bourgas.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Podróż P. Namiestnika do okolic nawiedzonych powodzią.

Bochnia, 12 maja. (Tel. prywatny). Pan Namiestnik przybył wczoraj rano do Bochni i w towarzystwie starosty bocheńskiego Zaleskiego, udał się bezzwłocznie na objazd wsi dotkniętych tegoroczną klęską powodzi. Pan Namiestnik zwiedził mianowicie gminy Gałów, Krzyżanowice wielkie, Groble, Swiniarów, Podlesie i Niedary i przekonał się naocznie o spustoszeniach, które zrzucił wylew Raby na drogach, tworząc w wielu miejscach ogromne wyrwy. We wsiach położonych wzdłuż wałów nadwiślańskich miał P. Namiestnik sposobność przekonać się, że zalew trwa jeszcze, gdyż woda przez opusty w wałach może tylko powoli spływać do Wisły. P. Namiestnik przeznaczył dodatkowo dla gmin szczególnie dotkniętych powodzią znaczniejszą kwotę na zakup ziemniaków do sadzenia. Po powrocie do Bochni konferował P. Namiestnik z prezesem Rady powiatowej Hanuszem w sprawie udzielenia zasiłku na rekonstrukcję zniszczonych dróg, poczem wyjechał do Niepołomic, gdzie odbył konferencję z zarządcami domen i przybyłym tu również ze Lwowa radcą Namiestnictwa Cieńskim. Przedmiotem konferencji było ułatwienie poboru paszysy dla gmin dotkniętych klęską powodzi w lasach niepołomickich. Włoszczenie wysłali deputację, która złożyła P. Namiestnikowi podziękowanie za podjętą akcję ratunkową.

Rada państwa.

Wiedeń, 12 maja. W komisji bośniackiej w dalszej rozprawie nad sprawą uprzywilejowania bośniackiego Banku agrarnego zabrał głos P. Prezydent Ministrów bar. Bienenrth i oświadczył, że pragnie przedewszystkiem stwierdzić, iż Rząd w tej sprawie nie postąpił lekkomyślnie, bez sumiennego zbadania całej sprawy. Sprawę omawialiśmy — powiada bar. Bienenrth — kilkakrotnie. W łonie Rady ministerjalnej omówiliśmy wszystkie ważne momenty i w końcu doszliśmy do jednomyślnego zdania, które, rzecz prosta, my wszyscy musimy zastępować i które zastępować będziemy.

P. Premier pragnie, aby sprawę tę rozważano *sine ira et studio*. Pojmuję on to *studium*, ten zapal w strzeżeniu interesów kmieci, ale sądzi, że *ira*, tj. niechęć do Rządu wystąpiła w dyskusji całkiem jasno i niedwuznacznie. P. Prezydent Ministrów pragnie raz jeszcze dowiedzieć, że Rząd uczynił zadość uchwale Izby, jeżeli nie według jej brzmienia, to jednak co do jej istoty. Mowca chce pójść za wezwaniem p. Kramarza i ponieść ścisłą odpowiedzialność.

Br. Bienenrth kończy: Odpowiedzialność, jaką Rząd austriacki ma ponosić, przyjmujemy i chcemy ją w pełni ponosić. My, a specyjalnie ja, jesteśmy powołani do tego, aby odpowiadać za to, za co odpowiedzialność spada na P. Wspólnego Ministra skarbu, wobec którego postąpiliśmy zupełnie lo-

jalnie. W ciągu rokowań i konferencji, jakie między nami się odbywały, oświadczyliśmy kilkakrotnie, że nie moglibyśmy zastępować jego stanowiska, a to dlatego, że w tej sprawie postąpił on samodzielnie, bez odpowiedniego względu na nasze interesy i ponieważ postawieni byliśmy, chociaż nie przed zupełnem *fait accompli*, to przed istotnie wiążącym oświadczeniem. Dlatego też nie mamy obowiązku bronić tu więcej, niż naszego stanowiska, tego, cośmy uczynili, a mianowicie, że w danej chwili nie wystąpiliśmy przeciw urzeczywistnieniu projektu pod pewnymi warunkami.

Posiedzenie trwa dalej.

Wycieczka do Zagłębia.

Podgórze, 12 maja. (Tel. prywatny). Dziś o godzinie 8 rano wyjechała z dworca krakowskiego osobnym pociągiem pod przewodnictwem Marszałka krajowego hr. Badeniego wycieczka krajowej. Komisji przemysłowej, celem zwiedzenia zakładów przemysłowych, górniczych i hutniczych w Zagłębiu krakowskim. W wycieczce biorą udział prawie wszyscy członkowie kraj. komisji przemysłowej, nadto P. Minister Duleba, członek Wydziału kraj. Jahl, szef sekcji górniczej w Ministerstwie robót publicznych Homann, dyrektor kolei północnej Banhaus jako przedstawiciel Ministerstwa kolei, Andrzej ks. Lubomirski, prezes centralnego Związku fabrycznego, Antoni hr. Wodzicki, radca Dworu Horoszkiewicz, dyrektor kolei państw. w Krakowie, prezydent dr. Leo, z wiceprezydentem Szarskim, prezydent Izby handlowej Datner, z gronem członków Izby, posłowie: Wójcik, Zdrański, Zieleniewski, grono radnych miejskich, szef biura Izby handlowej dr. Benis, prof. dr. Szajnocha, jako rzeczoznawca kraj. ankiety węglowej, starszy starosta górniczy Riel, starsi radcy górniczy: Bocheński i Gerzabel, radca górniczy Jastrzębski, szef urzędu górniczego w Krakowie, prof. Syroczyński ze Lwowa, inż. Łukasewski, dyrektor filii Banku krajowego Karłowski, dyr. filii Banku hipot. radca cesarski Winiarz, radca Merz, naczelnik ekspozytury centralnego Związku fabrycznego w Krakowie. Z naczelników władz wzięli udział dyrektor policji krakowskiej Flattau, inspektor przemysłowy radca Kremer, instruktorowie przemysłowi: Schoenett ze Lwowa i Ostrowski z Krakowa.

W Podgórzu przyłączył się starosta podgórski radca Namiestnictwa hr. Starzeński. Pociąg zjechał na tor buty Marcina i walcowni żelaza Stow. przemysłowego dla wyrobu towarów żelaznych i drucianych. Tu przedstawiono wycieczce „zlew szarzy“ z pieca Marcina objętości 120 centnarów. Fabryka zatrudnia 600 robotników.

Potem zwiedzono walcownię fabryki. Następnie udano się do I. gal. akcyjnej fabryki sody amoniakalnej w Podgórzu. Tu przyjmował wycieczkę dyrektor Jellinek i pokazywał wszystkie szczegóły fabrykacji. Fabryka zatrudnia 500 ludzi.

O godzinie 9 minut 45 pociąg zjechał przed nową fabrykę superfosfatu gal. Tow. akc. dla przemysłu chemicznego Liban w Podgórzu. Gości powitali współwłaściciele Bernard i Władysław Libanowie. Przed fabryką robotnicy utworzyli szpalę. Budynek fabryczny przybrany był chorągiewami o barwach narodowych, hala zaś maszyn kwiatami. Fabryka przerabia surowy materiał sprowadzany z Florydy, a zatrudnia 200 robotników. W hali maszyn odbyła się ceremonia puszczania w ruch fabryki. P. Marszałek hr. Badeni przeciął białą-czerwoną wstęgę wiążącą koło rozpędowe. Po przecięciu, maszyna rozpoczęła pracę.

Ztąd powozami udano się do fabryki pod firmą „Przemysł towarów żelaznych“ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Fabryka ta zatrudnia przeszło 200 robotników.

Kraków, 12 maja. (Tel. prywatny). Dziś w nocy na Kazimierzu pewien podejrany człowiek, zapytany przez plutonowego policji o legitymację, dał do niego strzał z browninga raniąc go w ramię. Policjant ciął napastnika szabłą, jednakże osłabiony upływem krwi nie zdołał go pochwycić, za bandytą zarządzono pościg.

Wiedeń, 12 maja. Wiener Ztg. ogłasza: Najj. Pan nadał radcy budownictwa w państwowej służbie budownictwa w Galicji, Tadeuszowi Skrzyszowskiemu, przy sposobności przeniesienia go w stan spoczynku, tytuł starszego radcy budownictwa.

Najj. Pan nadał właścicielowi dóbr, Alfredowi Skene, tytuł barona.

Budapeszt, 12 maja. Prezes gabinetu dr. Wekerle był wczoraj u Najj. Pana na jednogodzinnej audyencji.

Monarcha przyjął wczoraj na prywatnem posłuchaniu także ambasadora niemieckiego, Tschirschkyego.

Budapeszt, 12 maja. Minister spraw zagranicznych hr. Aehrenthal odjechał wczoraj rano do Wiednia.

Budapeszt, 12 maja. Na wczorajszym posiedzeniu Rady generalnej Banku austro-węgierskiego uchwalono nie zmieniać stopy procentowej.

Rzym, 12 maja. Królestwo włoscy w towarzystwie ministra Tittoniego odjechali do Brindisi.

Malta, 12 maja. Niemiecy cesarstwo wyjechali wczoraj do Brindisi.

Strejk pocztowy we Francji.

Paryż, 12 maja. Onegdaj wieczorem znów wydano ze służby 11 urzędników pocztowych i telegraficznych, między nimi b. sekretarza związku tych urzędników, nazwiskiem Subra.

Paryż, 12 maja. (Telegram nadany jako „pilny“ o godz. 11 m. 15 w nocy, a przybyły do Wiednia o godz. 2 m. 50 nad ranem). Urzędnicy pocztowi postanowili na odbytem wczoraj w sali Hippodromu zebraniu rozpocząć strejk. Z dworca lyońskiego nie odeszła ani jedna posyłka pocztowa, z dworca St. Lazare odeszła tylko poczta do Hawru.

Paryż, 12 maja. Równocześnie z wiecem urzędników pocztowych odbyło się wczoraj wieczorem zgromadzenie Ligi praw ludzkich. Udział wzięło około 3000 osób. Socjalistyczni posłowie Pressensé i Sembat w sposób bardzo ostry atakowali rząd. Uchwalono jednomyślnie rezolucję zwracającą się przeciw zarządzeniom na niekorzyść urzędników pocztowych. Przedstawiciele robotników elektrycznych oświadczyli wśród oklasków, że strejk służby pocztowej będzie sygnałem dla całej klasy robotniczej do oswobodzenia się.

Paryż, 12 maja. Do późnej nocy wczoraj prefekt policji Lépine konferował z komisarzami policji i wypracowywał plan zarządzeń potrzebnych. Wszystkie urzędy pocztowe od dziś rana są obsadzone policją i wojskiem.

Wydano rozkaz, aby strejkujących urzędników pocztowych i telegraficznych natychmiast zastąpić żołnierzami. Z połączeń telegraficznych z Niemcami z powodu strejku jest w ruchu obecnie tylko linia do Berlina.

Stan rzeczy w Turcji.

Konstantynopol, 12 maja. Wydane przed sąd wojenny wyroki śmierci w nocy zostały potwierdzone. Z pośród skazanych powieszono dziś rano 4 w Besziklasz, 4 koło ministerstwa wojny, 8 w innym miejscu. Prócz tego miały się odbyć jeszcze inne egzekucje, ale na razie o tem niema pewnej wiadomości.

Konstantynopol, 12 maja. Podczas onegdajszej uroczystości przypasania miecza, traktowano po raz pierwszy bułgarską misję dyplomatyczną jako poselstwo. Rząd turecki wyznaczył dla tej misji eskortę żandarmów, podobnie jak dla reszty państw.

Konstantynopol, 12 maja. Słychać, że między przywódcami wojska, Portą i przywódcami parlamentu wyłoniła się różnica zdań w sprawie użycia majątku, skonfiskowanego Abdul Hamidowi. Sfery wojskowe pragną, aby majątek użyty był na cele armii.

Konstantynopol, 11 maja. Courrier d'Orient dowiaduje się z rzekomo dobrego źródła, że książę Burhan Eddin przesiedla się do Salonik, ażeby zamieszkać przy ojcu. Inni żonaci synowie Abdula Hamida pozostają w Konstantynopolu.

Dziennik urzędowy ogłasza proklamację nowego sułtana tej treści, iż sułtan jest nadzwyczaj zadowolony i dumny z uciech miłości i niezwykłego uszanowania, okazywanych mu przez ministrów, senatorów, deputowanych, armię i marynarkę, duchowieństwo, urzędników i ludność.

Cała prasa była wczoraj przepełniona artykułami o uroczystości przypasania miecza. Zachowanie ludności było wzorowe, mimo, iż w niektórych miejscach środki bezpieczeństwa były niewystarczające. Iluminacja wypadła wspaniale.

Konstantynopol, 12 maja. Sąd wojenny wydał 25 wyroków śmierci. Odnoszą się one do żołnierzy, którzy brali udział w mordowaniu oficerów, dalej do hodźów, oskarżonych o podburzanie do rewolucji z 13 kwietnia wreszcie do marynarzy oskarżonych o zamordowanie kapitana okrętu pancernego „Aftar i Tewfik“.

Saloniki, 12 maja. Machinacje Albańczyków w Walonie zastrzyły się do tego stopnia, że konieczne jest wysłanie wojsk. Położenie w Albanii górnej również staje się z powodu stanowiska ludności groźniejsze i wymaga wojskowych zarządzeń. Młodoturcki komitet wezwał Albańczyków, aby wysłali wpływowych delegatów, iżby wszystkie sprawy sporne po bratersku rozpatrzyć i załagodzić.

Proces Łopuchina.

Petersburg, 12 maja. (Pet. Ag.) Oskarżony Łopuchin nie przyznał się do winy. Z pośród świadków rotmistrz żandarme-

ry Andrejew zeznał, że w Paryżu nabral przekonania, iż socjali-rewolucyoniści w sprawie Azewa wyłącznie wierzyli wskazówkom Łopuchina.

W odczytanych zeznaniach szefa oddziału bezpieczeństwa Gerasimowa, jakoteż Ratajewa i Raczkowskiego zawarte są wiadomości o działalności Azewa, skutkiem której uwięziono kilku członków stronnictwa socjalnych rewolucjonistów i można było zapobiedz liczny morderstwom politycznym.

Świadek ks. Światopółk-Mirski oświadczył, że zapatrywania Łopuchina są zapatrywaniami umiarkowanego liberała.

Inni świadkowie wskazali na to, że Łopuchin podawczy się do dymisji, wycofał się ze spraw politycznych i wyraził życzenie poświęcenia się wyłącznie czynności prywatnej, oraz, że z polecenia zjednoczonych banków moskiewskich udał się do Londynu.

Na tem przesłuchanie świadków ukończono.

Położenie w Królestwie Polskim i w Rosyi.

Warszawa, 12 maja. (Tel. prywatny). Sąd wojenny wydał 4 wyroki śmierci w sprawach o napady rabunkowe; 15-letnią Żabińską, oskarżoną o przechowanie zrabowanych rzeczy, skazano na 15 lat ciężkich robót. W sprawie frakcji rewolucyjnej P. P. S. zawiadził generał gubernator wyroki śmierci na Połapińskiego i Grabowskiego a Annie Szczepańskiej zmienił karę śmierci na 12 lat ciężkich robót. Alfredowi Stadnickiemu i Józefowi Wawrzyszczakowi zamieniono wyroki śmierci na 12 lat ciężkich robót.

Petersburg, 12 maja. (Pet. Ag.) Według wiadomości z Seistanu zdołała tamtejsze przejsz karawaną z 400 wielbładami, obfadowanymi kontrabandą, mianowicie bronią i amunicją. Władzom tamtejszym nie powiodło się jej zatrzymać.

Petersburg, 12 maja. Dzienniki określają stanowisko Stołypina jako trudne. Stołypin oświadczył, iż zamierza podać się do dymisji. W kołach konserwatywnych Damy wskazują na to, że minister, wbrew życzeniu cara, nie może ustępować; ponieważ zaś car Mikołaj wezwał Stołypina do pozostania w urzędzie, musi być on temu posłuszny.

Także *Nowoje Wremia* jest zdania, iż niesankcjonowanie etatu marynarki jest wobec reskryptu cara do Stołypina sprawą załatwioną, przesilenie wyjaśniło się.

Petersburg, 12 maja. Przewodniczącego Związku narodu rosyjskiego, Dubrowina, naczelnego redaktora pisma *Russkoje Znamia*, skazano za rozpowszechnianie fałszywych doniesień, siejących nieufność do rządu, na 3000 rubli kary.

Petersburg, 12 maja. Duma na wczorajszym posiedzeniu zatwierdziła nadzwyczajne wydatki w etacie ministerstwa wojny w sumie 80.841.000 rubli, zgodnie z wnioskiem komisji budżetowej.

Tebris, 12 maja. (Pet. Ag.) Ained Dauleh na czele perskich kozaków wyruszył w pospiesznych marszach do Teheranu. Wobec otwarcia drogi z Dżulfy codziennie setki wielbładow z towarami przybywają do Tebrisu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 12-go maja 1909. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredytowego 641.59, Akcje węgierskiego Zakładu kredytowego 754.50, Akcje Anglobanku 303.—, Akcje Unionbanku 552.—, Akcje Länderbanku 451.25, Akcje Bankvereinu 528.75, Akcje Bodencredit 1096.—, Akcje galicyjskiego Banku hipotecznego 595.—, Akcje kolei państwowych 711.—, Akcje kolei Południowej 111.75, Akcje kolei Elbthal 462.75, Akcje kolei Północnej 5360.—, Akcje kolei czerniowieckiej 558.—, Akcje Alpiny 648.—, Akcje Rima Muranyi 576.50, Akcje praskiego Towarzystwa żelaz. 2585.—, Akcje Fabryki broni 639.50, Akcje Tureckie tytoniowe 341.—, Akcje Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 580.—, Obligacje węgierskiej indemnizacji —.—, Renta majowa 96.60, Austriacka Renta koronowa 96.45, Węgierska Renta koronowa 93.45, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 94.50, 4-pre. Listy Banku hipotecznego 94.—, 4 i pół pre. Listy Banku hipotecznego 99.75, 5-pre. Listy Banku hipotecznego 110.—, 4-pre. Listy Banku krajowego 94.90, 4 i pół pre. Listy Banku krajowego 100.35, 4-procentowe Galicyjskie obligacje propinacyjne 98.20, 4-pre. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 95.50, 4-pre pożyczka m. Lwowa 93.95, Losy tureckie 188.25, Marki 117.20, Rubel 252.25, 5-pre. Rosyjska pożyczka z r. 1906 99.50.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Kreczowiecki.

CUKIERNIA WŁADYSŁAWA PODHALICZA

pod

„Wozem Drzymały“

Lwów, ul. Akademicka 1. 5,

(obok Magazynu Wnych Schayerów)

otwarta od 7-mej rano do 12-tej w nocy.

poleca najlepszą KAWĘ, CIASTA, LODY, CUKRY, HERBATNIKI, TORTY w 50 gatunkach. Zamówienia na wesela, imieniny, urodziny, bale, rauty, wykonuje jak najstaranniej.

Z prowincji zamówienia odwrotnie i tanio.

NADESŁANE.

KANCELARYJA ADWOKATA

Dra LEONA ZIONA

przeniesioną została do domu pod 1. 12 ul. Kopernika.

Bracia Tercyarze św. Franciszka

Przytulisko ubogich

Lwów, ul. Kleparowska 15.

Wyplatanie, politurowanie i naprawa mebli giętych. — Słomianki. — Norwęgskie łóżka składane.

Wózek transportowy zabiera meble i odwozi zreperowane.

DOM BANKOWY

Sokal i Lilien

na czas przebudowy własnego domu

przeniósł swe biura

do LOKALU

obok Kawiarni Wiedeńskiej

przy ul. Kilińskiego.

WILLA

w Zakopanem

o kilkunastu pokojach, kilku werandach i balkonach, na jednej z głównych ulic, z obszernym placem i ogrodem, z całym urządzeniem (także na zimę)

do sprzedania.

Blizsza wiadomość w redakcji „Gazety Lwowskiej“, (od godz. 12—2).

KARLSBAD Dr. Jan Latinik

ordynuje

Mühlbrunnstrasse

od maja

Rafael.

do października.

Papier Słowackiego.

Komitet obchodu setnej rocznicy urodzin J. Słowackiego we Lwowie, zwraca się do P. T. Publiczności z uprzejmą prośbą by przy zakupie papierów listowych żądała w sklepach papierów SŁOWACKIEGO wyrobu jedynej w kraju fabryki

S. W. Niemojewskiego we Lwowie.

Część dochodu z rozsprzedaży tego papieru przeznaczona jest na fundusz budowy pomnika poety, a ponieważ ceny w nim nie różnią od cen innych papierów, przeto P. T. Publiczność zakupując papier Słowackiego, bez żadnego dla siebie uszczerbku przyczyni się do wystawienia pomnika poecie.

Papier Słowackiego jest do nabycia we wszystkich sklepach we Lwowie, w Krakowie i w miastach prowincjonalnych, a gdzie by go nie było, zwrócić się należy wprost do fabrykanta S. W. Niemojewskiego we Lwowie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12 maja 1909.

Hotel Georga.

PP. bar. B. Popper z Wiednia, K. Boyko z Podola, hr. S. Drohojowska z Tulkowie.

Hotel Imperial.

PP. H. Goldlust z Czerniowiec, dr. K. Dżianott z Lubli, T. Sroczynski z Jasła, I. Feuerstein z Drohobycza, A. Zawadzki z Białobocznicy, F. Freudenthal z Buczacza, Z. Eder z Stołpina.

Hotel Wanda.

P. E. Dolnicki z Baworowa.

Hotel „Narodna Hostynnyca“.

PP. ks. J. Tokarz z Podhajec, ks. S. Rastawicki z Sielca wielk., ks. I. Kolankowski z Białej, ks. I. Sozański z Czeresz, ks. K. Sosenko z Konuchów.

CENNIK

lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 12 maja

I. Akcje na sztukę.

	pięć	dziesiąt
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	594	592
Banku gal. dla handlu i przem. po 200 zł. (400 kor.)	390	400
Kol. Lwów-Czern. Jasny po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	558	564
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	419	—

II. Listy zastawne za 100 kor.

	pięć	dziesiąt
Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	109 50	110 20
„ „ 4 1/2 pr. „ los w 50 l.	99 10	99 50
„ „ 4 pr. „ 601. po 200 k.	93 70	94 40
„ „ 4 1/2 pr. „ los w 51 l.	100	100 70
„ „ 4 pr. „ los w 57 l.	94 70	95 10
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. (pierwsza emisja)	96 10	—
Tow. kred. galic. ziem. 4 pr. los w 41 1/2 lat	96 50	—
4 pr. los w 56 lat	94 50	95 20

III. Obligacje za 100 kor.

	pięć	dziesiąt
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97 80	98 50
Bukow. funduszu propin. 5 pr. w. a.	101	101 70
Komunalne Ban. kr. 5 pr. (2 em.)	—	—
„ „ 4 1/2 pr. (3 em.)	99 90	100 60
„ „ 4 pr. (4 em.)	93 70	94 40
Kol. lokalne dtto 4 pr.	93 70	94 40
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	95 30	96
Pożyczka m. Lwowa 4 pr.	91 50	92 20
„ „ 4 pr. z r. 1903	93 50	94 20
szkolna kraj. 4 pr. z r. 1903	94 50	95 20

IV. Kasy.

	pięć	dziesiąt
W Krakowa po 20 zł. (40 kor.)	100	110

V. Monety.

	pięć	dziesiąt
Dukat cesarski	11 30	11 38
40 frankowa	19 04	19 20
100 rubli rosyjskich srebrnych	251	253
100 frankowa papierowych	251 50	253 50
100 marek niemieckich	117	117 30

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10 maja 1909

	pięć	dziesiąt
A. Ogólny dług państwa.	—	—
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	86 45	86 65
etyczno-lipiec	86 30	86 50
Jednolity dług państwa w srebrze lut-listopad	99 50	99 70
kwiecień-październik	99 60	99 80

	pięć	dziesiąt
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 3 1/2 pr.	158 25	161 25
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 pr.	219 50	223 50
„ „ 1864 po 100 zł. „ „ „	281	285
„ „ 1864 po 50 zł. „ „ „	241	245
Listy zast. dom. państw. po 120 zł. 5 pr.	288	290

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

	pięć	dziesiąt
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	117 30	117 50
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	96 35	96 55

C. Obligacje kolejowe.

	pięć	dziesiąt
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	95 20	96 20
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	118 25	117 25
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5 1/2 pr. (ostemp. akcje)	456 75	458 75
Kol. Cesarz. Franciszka Józefa za 100 zł. 5 1/2 pr.	118 40	119 35
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcje)	96 85	96 85
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolna od podatku 4 pr.	95 90	95 50

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

	pięć	dziesiąt
Kol. Arc. Albrechta za 200 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr.	104	—
Kol. Cieskiej wach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	97 60	98 60
Kol. Cieskiej am. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	97 05	98 05
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 pr.	97 50	98 50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr. (sr.)	97 10	98 10
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr.	97 20	98 20
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 pr.	96 55	97 55
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 pr.	96 65	97 65
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1893, 4 pr.	96 65	97 65
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 pr.	96 55	97 55
Kol. lwowskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	95 25	96 25
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	96 15	97 15
Kol. lwowsko-cieskiej-jasnej z roku 1893 4 pr.	96	97
Kol. Arcyks. Rudolfa (Bukowina-gal.) za 400 marek 4 pr.	116 60	118 60

D. Dług państwa (krajów koronnych węgierskich).

	pięć	dziesiąt
Węg. renta za 100 zł. 4 pr.	100 20	100 50
„ „ w wal. kor. 4 pr.	—	—
„ „ obl. pr. regul. Cisy 4 pr.	144	148
„ „ obl. pr. za 100 zł. (300 kor.)	204 50	211 50
„ „ 50 zł. (100 kor.)	204 50	210 50

	pięć	dziesiąt
Kroacyi i Sławonii	94 35	95 35
Węgier za 100 zł. 4 pr.	94 50	95 50

E. Lase publiczne pożyczki.

	pięć	dziesiąt
Poż. reg. Dunaj z r. 1878 los 5 pr.	103 20	—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	94 50	95 50
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	101 15	102 15
Gal. obl. kr. z roku 1893 4 pr.	95	96
Gal. obl. prop. z roku 1893 4 pr.	97 70	98 70
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 pr.	91 20	92 20
Renta wlozka za 100 lirów (96 koron) 4 pr.	—	—
Poż. zar. prem. za 100 frank. 3 pr.	95 50	101 50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	187 65	188 65

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.)

	pięć	dziesiąt
Anglo-Austr. banku los w 30 l. 4 1/2 pr.	100 50	101 50
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	95	96
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	277 75	283 75
„ „ obl. prem. z r. 1889 3 pr.	271 75	277 75
Bukow. zakł. „kred.“ ziem. los 5 pr.	101 25	102 25
Gal. „kred.“ ziem. los 5 pr.	94 50	95 50
Gal. „kred.“ ziem. los 5 pr.	109 75	110 25
„ „ „ „ los 50 l. 4 1/2 pr.	98 25	98 75
„ „ „ „ los 50 l. 4 pr.	94	95
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	94 25	94 75
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	95 10	96 10
„ „ „ „ 4 pr. stara	95 25	96 25

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. Nom.

	pięć	dziesiąt
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr.	112 50	113 50
Tow. żegl. par. po Dun. Em. z r. 1886 pr.	112 50	113 50
Kolej Lwów-Czern. Jasny z r. 1884 za 300 zł.	89 20	90 20
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	95 05	96 05
Gal. kol. lok. wach. za 100 zł. 4 pr.	—	—
Węg. kol. em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	102	103
„ „ „ „ 1874 „ 4 pr.	99 75	—

I. Złoty (za sztukę).

	pięć	dziesiąt
Badapszentszkie (Harcitka) 5 zł.	21 50	23 50
Zakład kred. dla handlu i przem. 100 zł.	479	483
Cisy 40 zł. m. k.	153	163
Pożyczka miasta Łańcutu 20 zł.	113	—
Losy miasta Krakowa 30 zł.	100	110
Pożyczka miasta Lubawy 20 zł.	68	74

	pięć	dziesiąt
Palfy 40 zł. m. k.	51 00	51 00
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	51 75	54 75
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	30 75	34 75
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	45	47
Salma 40 zł. m. k.	248	258
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	48	—

K. Akcje banków (za sztukę).

	pięć	dziesiąt
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	304 25	305 25
Peszt. Banku handl. 500 zł.	336	346
Zakł. kred. dla handlu i przem.	630 75	641 75
Węg. Banku kredyt. 200 zł.	751 50	752 50
Dolne austr. tow. esk. 400 kor.	601	616 70
Galic. banku hip. 200 zł.	529	539
„ „ dla ban. i przem. 200 zł.	394	406
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	452 25	453 25
„ Austro-węg. 1400 kor.	1767	1777
„ Związek (Unibank) 200 zł.	550	559 10
Czeskiego banku uniwersalnego 100 zł.	344 50	345 50
Żywieciska banka 100 zł.	243	244

L. Akcje Przedsiębiorstw tramwajowych.

	pięć	dziesiąt
Buk. kol. lok. ako. pierw. 200 zł.	416	426
„ „ „ „ akcja zakł. 200 zł.	386	396
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk. 5 1/2 pr.	560	569
Kol. Lwów-Belzec (ako. pierw.) 200 zł.	446	454
„ Lwów-Czern.-Jasny 200 zł.	557	560
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lok. 400 kor.	346	356
„ „ „ „ 400 kor.	346	356
„ „ „ „ 400 kor.	346	356

M. Akcje Przedsiębiorstw przemysłowych.

	pięć	dziesiąt
Tow. kopaln. węgla w Brz. 100 zł.	729	735
Galic. karpacie naft. tow. 500 kor.	335	336
Austr. tow. górnicze Alpeino 100 zł.	547	548
Prag. tow. żelazn. przem. 300 zł.	345	346
Schodniew 500 kor.	445	446
Tureck. szara tytoniowa 500 franków	340	342
Trilmit. tow. kop. węgla 10 zł.	313	316

N. Wale.

	pięć	dziesiąt
Berlin za 100 marek 5 pr.	—	—
Londyn za 10 funt. 20 pr.	334 55	339 85
Paryż za 100 franków	95 17 1/2	95 37 1/2
Petersburg za 100 rubli 5 1/2 pr.	254	255 50
Niemieckie banki	117 15	117 35
Włoskie banki	94 57 1/2	94 72 1/2
Francuskie banki	—	—
Hiszpańskie banki	95 25	95 40

O. Wale.

	pięć	dziesiąt
Dukat cesarski	11 30	11 37
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	19 04	19 04
30-frankowa	33 47	33 53
Rosyjski półimperyal	—	—
Niem. banknoty za 100 marek	117 15	117 35
Włoskie banknoty za 100 lir.	94 50	94 70
Babia	254 1/2	255 1/2

WZGLĘDNY

Licytacje.

L. cz. E. 1878/8 (5) (4616 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie e. k. uprz. galic. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 14 czerwca 1909 o godzinie 9 rano licytacja realności lwh. 1852 i 1853 gm. Skafat wraz z przynależnościami, składającymi się z ogrodzenia.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 30.000 kor., przynależności zaś na 300 kor.

Najniższa cena wynosi 15.150 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-

nym terminie licytacyjnym, inaczej rozstrzeżenie tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedz

o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości względnie cząstek nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Bolesław, 15 kwietnia 1909.

L. cz. E. III. 307/8 (15) (4520 3—3)
Edykt licytacyjny.

Dnia 18 czerwca 1909 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali licytacyjnej Nr. II. odbędzie się licytacja realności pod l. kons. 638^{1/4} położonej we Lwowie na Pasiekach Łyczakowskich objętej lwh. 553 dz. I. ks. gr. dla gm. m. Lwowa wraz z przynależnościami parkanem, drzewami itp.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona, a to: grunt podbudowl. i budynki na 28.907 kor. 58 hal., przynależności na 409 kor. 80 hal., grunt na 6.702 kor. 21 hal., przynależności zaś na 1927 kor. 30 hal.

Najniższa cena wynosi 20.411 kor. 70 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w oddziale III.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I. Oddział III.
Lwów, dnia 6 kwietnia 1909.

do L. 812/909 (4623 2—2)

Ogłoszenie licytacji.

Celem zabezpieczenia budowy kolonii robotniczej przez jednego, lub więcej koncesjonowanych budowniczych rozpisyje się niniejszym rozprawę ofertową.

Koszta budowy obliczono okragło na kwotę 240.000 kor.

Cała budowa ma być przeprowadzona w latach 1909 i 1910.

Blizsze warunki licytacyjne, tak ogólne, jako też szczegółowe, tudzież plany i kosztorysy można przejrzeć w zwykłych godzinach urzędowych w biurze c. k. Zarządu salinarnego w Bochni.

Należyte ostemplowane oferty, według udzielonego formularza, mają być wniesione w zapieczętowanych kopertach z napisem: „oferta N. N. na budowę kolonii robotniczej. Wadyum wewnątrz w kwocie . . . kor.“

Oferta N. N. na budowę kolonii robotniczej, najpóźniej do 11 godziny przed południem dnia 5 czerwca 1909 do c. k. Zarządu salinarnego w Bochni.

Otwarcie ofert, przy którym mogą być obecni oferenci, nastąpi tegoż dnia w biurze c. k. Zarządu salinarnego o godzinie 11:30 przed południem.

Wadyum w wysokości 5 pr. oferowanej kwoty, ma być do oferty dołączone.

Później wniesione oferty nie będą uwzględnione.

Zanacza się wyraźnie, że tylko ci oferenci mogą być uwzględnieni, którzy wykazują w sposób wszelką wątpliwość wykluczającą swą techniczną finansową zdolność do wykonania tej budowy, że o wyniku rozprawy ofertowej będzie rozstrzygać c. k. krajowa Dyrekcja skarbu we Lwowie, następnie, że c. k. krajowej Dyrekcji skarbu przysługuje prawo dowolnego wyboru między oferentami, bez względu na wysokość oferowanej kwoty, lub też nieuwzględnienia żadnej z wniesionych ofert.

W końcu nadmieniamy, że kolonia robotnicza ma stanąć w gminie Gorzków, przytykającej bezpośrednio do miasta Bochni.

C. k. Zarząd salinarny.
Bochnia, dnia 8 maja 1909.

L. cz. E. 196/9 (15) (4492 1—3)

Zobowiązany Ludwik Chrzyszcz, właściciel dóbr w „aboszcach“.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie pp. Berla Kohna, Izraela Spiro i Noego Spiro, właścicieli realności w Rzeszowie odbędzie się dnia 25 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21 w Wadowicach licytacja realności lwh. 404 ks. gr. gm. Tłuszcz objętej.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 25.360 kor.

Najniższa cena wynosi 16.907 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Wadowice, dnia 19 kwietnia 1909.

L. cz. E. 2499/8 (14) (4585 1—3)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie powiatowej Kasy zaliczkowej i oszczędności w Rawie, zastąpionej przez adw. dr. Segala, odbędzie się dnia 21 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 w Niemirowie, licytacja a) realności lwh. 90 i b) realności lwh. 579 gm. Wróblacyn.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to a) na 5235 kor., b) na 855 koron.

Najniższa cena wynosi ad a) 3490 kor., ad b) 570 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Niemirow, dnia 28 kwietnia 1909.

L. cz. E. 1021/8 (5) (4491)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Krakowa zastąpionej przez dr. Tadeusza Federwicza adw. w Krakowie odbędzie się dnia 24 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21 licytacja realności pod l. k. 246 w Wadowicach położonej, liczbą wykazu hipotecznego 367 ks. gr. gm. Wadowice objętej.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 82.045 kor. 75 hal.

Najniższa cena wynosi 41.022 kor. 88 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Wadowice, dnia 16 marca 1909.

L. cz. E. 101/9 (4) (4703)
Edykt.

Na żądanie Izaaka Badnera, odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 17 maja 1909 licytacja realności lwh. 90 gm. Kalwarya.

Cena szacunkowa wynosi 4610 kor. Najniższa cena wynosi 2305 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i dokumenta można przejrzeć w tut. sądzie w biurze Nr. 24. C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kalwarya, dnia 5 kwietnia 1909.

L. cz. E. 508/9 (3) (4653)

Dnia 16 czerwca 1909 o godz. 10 przed południem w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 11 odbędzie się licytacja realności lwh. 27 gm. kat. Liskowate pod Nr. 80.

Nieruchomość ta oceniona jest na 6875 kor., a przynależność jej zaś na 156 kor.

Najniższa cena wynosi 4687 kor.

Warunki i dokumenta oglądać można w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobromil, dnia 3 maja 1909.

L. cz. E. 1600/8 (6) (4501)

Dnia 22 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie powiatowym Lisku, licytacja realności lwh. 70 ks. gr. gm. kat. Brelików.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1880 kor.

Najniższa cena wynosi 1254 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 25 kwietnia 1909.

L. cz. E. 296/9 (2) (4560)

Edykt licytacyjny.

Dnia 22 czerwca 1909 o godz. 8 rano w sądzie tutejszym w biurze Nr. 18, odbędzie się licytacja 1/3 części realności lwh. 310 i całej realności lwh. 312 kg. gm. Gwoździec mały, z których pierwsza z chaty, druga z pola się składają.

Wartość szacunkowa pierwszej 80 kor. Najniższa oferta 54 kor.

Wartość drugiej 842 kor.

Najniższa oferta 562 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 18.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gwoździec, dnia 28 kwietnia 1909.

L. cz. E. 333/9 (4) (4512)

Edykt licytacyjny.

Dnia 23 czerwca 1909 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacja realności lwh. 2241 i 2242 gm. Zabłotów Dmytra Tkaczuka i Doci Bocyk, składającej się z chaty i 32 ar. 70 m. kwadr. pola ornego.

Nieruchomości łącznie wystawione na licytację są ocenione na 650 kor.

Najniższa cena wynosi 433 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 3 maja 1909.

Upadłości.

L. cz. S. 5/9 (1) (4647 2—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Salomona Wachskerza kupca w Tarnowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radeę sądu krajowego Spitzera w Tar-

nowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dr. Zygmunta Niemirowskiego w Tarnowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 11 maja 1909, godzina 10 przed południem w tym sądzie, w biurze Nr. 21, przedłożyli dokumenty, potwierdzające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawiśł, stosownie do przepisów ord. konkurs. zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 2 czerwca 1909, a na audyencji likwidacyjnej na dzień 8 czerwca 1909, godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczniowanych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiającym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Tarnowie lub w pobliżu Tarnowie mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarsza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 30 kwietnia 1909.

L. cz. S. 1/8 (104) (4679)

W konkursie Mojżesza i Reginy Horowitzów z Zagrobeli celem likwidacji i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 15 maja 1909 wyznacza się audyencję na dzień 19 maja 1909 o godzinie 4 po południu w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, w biurze Nr. 22.

Tarnopol, dnia 26 kwietnia 1909.
Komisarz konkursowy.

Konkurs.

L. 801 (4516 2—2)

K o n k u r s.

Wydział powiatowy w Turce n/Str. uchwałą swoją z dnia 27 marca 1909 r. do L. 801 zapadła, rozpisyje konkurs na jedną posadę akuszerki okręgowej z siedzibą w Jaworze.

Roczna płaca akuszerki okręgowej wynosi kwotę 240 kor.

Wymagane są następujące dokumenta:

1. metryka urodzenia na dowód, że nie przekroczyła 35 lat życia;
2. świadectwo moralności;
3. świadectwo zdrowia;
4. dyplom szkoły położniczej.

Odsłone podania należy wnosić do Wydziału powiatowego do dnia 1 czerwca 1909.

Z Wydziału powiatowego.
Turka, dnia 1 maja 1909.

Prezes
M. Pruchnicki.

L. 1004 (4525 1—3)

K o n k u r s.

Wydział Rady powiatowej w Żywcu rozpisyje niniejszym konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Jeleśni.

Posada ta na razie prowizorycznie zostanie nadana, a po roku prowizorycznej służby orzecze Wydział krajowy we Lwowie o jej stabilizacji.

Do okręgu sanitarnego w Jeleśni należą gminy: Jeleśnia, Juszczyzna, Hucisko, Korbielów, Koszarawa, Krzyżowa, Mutne, Pewel mała, Pewel wielka, Przyborów, Przyłęków, Rychwatolek, Sopotnia mała, Sopotnia wielka i Swinna z ludnością 16.890 dusz.

Lekarz okręgowy pobierać będzie płacę roczną 1200 kor. i ryczałt na objazdy 600 kor. rocznie.

Lekarz okręgowy jest obywatelny utrzymywać aptekę domową.

Kandydaci na tę posadę winni wnieść podanie do Wydziału powiatowego w Żywcu w terminie do dnia 15 czerwca 1909.

W podaniu należy wykazać:

1. prawo obywatelstwa austriackiego,
2. dyplom doktora medycyny,
3. nieskazitelny charakter i znajomość języków krajowych,
4. nieprzekraczalny wiek 40 lat i praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim,
5. świadectwo zdrowia.

Miedzy kandydatami mieć będą pierwszeństwo ci, którzy się wykazą nieprzerwaną dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym, albo egzaminem fizykalnym.

Z Wydziału powiatowego.

Żywiec, dnia 4 maja 1909.

L. Prez. 6717 (4644 1—3)

K o n k u r s .

Celem obsadzenia posady rady sądu krajowego przy sądzie krajowym w Krakowie, ewentualnie przy którymkolwiek sądzie obwodowym rozpisać się konkurs z terminem do 3 czerwca 1909.

Kompetenci winni wnieść należycie udokumentowane podania w przepisanej drodze służbowej do Prezydium sądu krajowego w Krakowie.

Prezydium sądu krajowego wyższego.

Kraków, 10 maja 1909.

L. Prez. 6428 (4579 1—3)

K o n k u r s .

W sądzie powiatowym w Mszanie dolnej jest do obsadzenia posada kancelisty.

Podania o powyższą lub przy innych sądach opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę kancelisty, wnieść należy do 13 czerwca 1909 do Prezydium sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Kandydaci winni wykazać także uzdatnienie do prowadzenia ksiąg gruntowych.

Prezydium Sądu wyższego.

Kraków, 7 maja 1909.

L. 48 (4641 1—3)

K o n k u r s .

Celem obsadzenia posady drugiego asystenta przy c. k. szkole położnych we Lwowie z roczną remuneracją 1200 kor. rozpisać się konkurs.

Powyższa posada będzie nadana doktorowi wszech nauk lekarskich na przeciąg lat dwóch poczynawszy od 1 października 1909, po upływie których może być przedłużoną na dalsze dwa lata.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania swe należycie udokumentowane na ręce c. k. krajowego referenta sanitarnego we Lwowie jako dyrektora szkoły najdalej do 15 czerwca 1909.

Lwów, dnia 7 maja 1909.

L. 766/pr. (4515 1—3)

K o n k u r s .

Przy c. k. Dyrekcji policyi we Lwowie, ewentualnie przy c. k. Komisaryatach i Ekspozyturach należących do okręgu tejsze Dyrekcji, obsadzonych będzie z dniem 1 lipca 1909 pięć (5), ewentualnie więcej posad c. k. strażników cywilno-policyjnych z poborami określonymi ustawą z dnia 25 września 1908 Dz. u. p. Nr. 204 i rozporządzeniem wykonawczym wszystkich Ministerstw z 22 listopada 1908 Dz. u. p. Nr. 234.

Na powyższe posady rozpisać się konkurs z terminem po dzień 15 czerwca 1909.

Posady te, zastrzeżone w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60 w pierwszym rzędzie dla wysłużonych i w certyfikaty zaopatrzonych podoficerów, nadane będą na razie prowizorycznie, stabilizacja zaś nastąpi po 6-cio miesięcznej zadawalniającej służbie próbnej.

Ubiegający się o te posady, winni wnieść podanie za pośrednictwem Władzy, a jeśli nie służą czynnie, bezpośrednio i w powyżej oznaczonym terminie do Prezydium c. k. Dyrekcji policyi we Lwowie, dołączając świadectwo moralności, świadectwo fizycznego uzdolnienia, moralstwie przez lekarza urzędowego, lub przez niego potwierdzone, tudzież dowody znajomości języków krajowych i znajomości lokalnych, a wysłużeni podoficerowie także certyfikat, uprawniający ich do ubiegania się o tego rodzaju posadę.

Lwów, dnia 4 maja 1909.

Za c. k. Radę Rządu i Dyrektora policyi Wenz.

L. 956/pr. ex 1909 (4580 1—3)

K o n k u r s .

Celem obsadzenia przy c. k. galic. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych we Lwowie prowizorycznej posady c. k. koncepcy administracyjnego w X. klasie rangi z roczną płacą 2200 kor. i ustawowym dodatkiem aktywnym rozpisać się niniejszym konkurs.

Ubiegający się o tę posadę winni udowodnić, że złożyli wszystkie teoretyczne egzamina państwowe z prawniczo-politycznych studiów z dobrym postępem, dalej wykazać wiek, znajomość języków krajowych i niemie-

ckiego w słowie i w piśmie, wreszcie wykazać się, że odbyli praktykę koncepcyjną przy c. k. Władzach, a względnie urzędach administracyjnych lub sądowych.

Do uzyskania w drodze awansu posady c. k. adjunkta administracyjnego w IX. klasie rangi wymagane jest złożenie egzaminu przepisane rozporządzeniem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 18 listopada 1895 Dz. pr. p. Nr. 175, lub też dostarczenie dowodu, że dotyczący kandydat złożył już z dobrym postępem jeden z praktycznych egzaminów przepisanych dla urzędu sędziowskiego, adwokatury, lub Prokuratury Skarbu, notaryatu, politycznej administracji, lub też służby przy kierujących Władzach skarbowych.

Podania wnieść należy w przepisanej drodze do Prezydium c. k. galic. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych we Lwowie do dnia 10 lipca b. r.

Prezydium c. k. gal. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych we Lwowie.

Lwów, dnia 5 maja 1909.

C. k. Namiestnik jako Prezydent c. k. Dyrekcji lasów i dóbr państwowych.

Dr. Bobrzyński.

Wyroki prasowe.

31. 103 (4475)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnis vom 3 Mai 1909, Pr. XXXV. 112/9/3, auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 978 der periodischen Druckschrift: „Zollämter- und Finanznachricht“, XXIV. Jahrgang, vom 1 Mai 1909, und zwar: I. in dem Artikel: „Was war das?“ durch die Stelle von „Dielem unverkündeten“ bis „verfolgt hätte“ (Seite 129, Spalte 2); II. in dem Artikel: „Unbunt ist der Welt Lohn!“ durch die Stelle von „Traurig ist das“ bis „das ihn trifft“ und durch die Stelle von „Berufsfollegen protestiert“ bis „mein Herz beissen“ das Vergehen der Gerabwürdigung der Verfügungen der Behörden und der Aufwiegelung gegen Staatsbehörden im Sinne des § 300 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. G. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 3 Mai 1909.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnis vom 3 Mai 1909, Pr. XXXV. 113/9/3, auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 18 der periodischen Druckschrift: „Die Woche“ vom 3 Mai 1909, 8. Jahrgang, und zwar: I. in dem Artikel: „A. u. f. Hochverrat“ durch die Stelle von „Wo noch einmal“ bis „festgelegt wird“ (Seite 1, Spalte 1, 2, 3); II. durch den Artikel: „Ein Rabiater“ (Seite 3, Spalte 1) in seiner Gänge; III. durch den Artikel: „Ein Empörer“ (Seite 3, Spalte 1) in seiner Gänge das Vergehen der Aufwiegelung gegen Staatsbehörden und gegen einzelne Organe der Regierung im Sinne des § 303 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. G. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.

Wien, am 3 Mai 1909.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 1 Mai 1909, Pr. IX. 68/9, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „La Tribuna illustrata“ ddo. Rom, 25 April 1909, nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 1 Mai 1909, Pr. IX. 66/9, die Weiterverbreitung des Manifestes: „Democrazia Sociale Italiana“. „Primo Maggio!“, Herausgeber „Democrazia Sociale Italiana“, Druckerei Werk Triest nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 1 Mai 1909, Pr. IX. 67/9, die Weiterverbreitung der Nummer 158 der Zeitschrift: „L' Emancipazione“ vom 1 Mai 1909 wegen des Entrefilets in der Stelle von „Nel fulgido giorno“ bis „nella liberta e nell'amore“; der Stelle von „Allora, solo allora“ bis „il mio modesto pensiero“ des Artikels: „La parola di un contadino“; des Artikels: „Pessimismo!“; des Entrefilets von „Le rivoluzioni“ bis „al bene comune“ und des Artikels: „Discussioni in famiglia“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnis vom 1 Mai 1909, Pr. 27/9, die Weiterverbreitung der dem 1 Mai gewidmeten Extranummer der Zeitschrift: „L' Avvenire del Lavoratore“ wegen der Artikel: „Emigranti ed emigrazione“ in der Stelle von „che saranno gli sotterattori“ bis „proprietaria privata“; „Le classi sociali“ von „Il popolo e timido“ bis „non ne siamo i nemici“; „Il socialismo, il 1 maggio e la rivoluzione“ von „che la proprietaria“ bis „destinata a scomparire“ und „Antimilitarismo e socialismo“ von „Il socialismo vincerà“ bis „dominazione interiore“ nach § 302 und 305 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnis vom 19 April 1909, Pr. 25/9, beziehungsweise das f. f. Oberlandesgericht Innsbruck mit dem Erkenntnis vom 28 April 1909, D 35/9, die Weiterverbreitung der Nummer 15 der Zeitschrift: „L' Avvenire del Lavoratore“ vom 15 April 1909 wegen der Artikel: „Verso il tramonto“ in der Stelle von „Lo spirito di rivolta“ bis „Rivoluzione sociale“; „Protesta“ von „Protesto contro“ bis „cappellano Nagel“ und „Case, acquedotto e proprietari“ von „Vedete questo furto“ bis „nomini d'ordine“ nach § 300 und 305 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnis vom 3 Mai 1909, Pr. 29/9, die Weiterverbreitung Nummer 7 der Zeitschrift: „Obrana Mladeze“ vom 30 April 1909 wegen des Artikels: „K nasi majovo oslave“; der Stelle von „Mestacke spolecnosti“ bis „bratry informovati“ des Artikels: „Antimilitarismus a antimilitarismus“; von „Avsak ta prace“ bis „zanedbali“ des Artikels: „Mladez“; von „Jeste z jedne“ bis „demokratickeho zasad“ des Artikels: „Despocie — monarchie — demokracie“ und von „Co se nepovedlo“ bis „svetovou studu“ des Artikels: „Zahresky proces s velehradci“ nach § 64, 65 a, 300 und 305 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Ragnit hat mit dem Erkenntnis vom 1 Mai 1909, Pr. IV 23/9, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Nase Pravo“ vom 29 April 1909 wegen der Stelle von „A dnes, kdy vystupuji na obzoru“ bis „nas bude popohat“ des Artikels: „Prye s militarismem!“ und von „Stychavam, ze stari policajni radove“ bis „jejich dusevni kratkozrakost“ des Artikels: „O konfiskaci“ nach § 300 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Rattenberg hat mit dem Erkenntnis vom 1 Mai 1909, Pr. 22/9, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Labske Proudny“ vom 29 April 1909 wegen der Stellen von „Jsou to cesti“ bis „zidy“ der Notiz: „Kdo boykotuje“, dann wegen der Notiz: „K ceskosti kolinskyh zidu“ und des Artikels: „Kolinske Listy v poslednim cisle“ bis „jich potrebovati“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnis vom 1 Mai 1909, Pr. 36/9, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Obzor po samosprave zivote hospodarskem, hnuti domkaru, chalupniku a malorolniku“ vom 29 April 1909 wegen des Artikels: „Odstrante militarism!“ in den Stellen von „Proti militarismu“ bis „a trpeti nasili“ und von „Je proto prirozeno“ bis „jednou musi prijiti“ nach § 300 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862 R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnis vom 30 April 1909 Pr. 22/9, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Pisecky Kraj“ vom 1 Mai 1909 wegen des Gedichtes: „Maj budoucnost“ in der Stelle von „Pres vsecko pujdem“ bis „bude hymna Maje“ nach § 58 und 59 c St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Znaim hat mit dem Erkenntnis vom 3 Mai 1909, Pr. 11/9, die Weiterverbreitung der Nummer 99 der Zeitschrift: „Znaimer Tagblatt“ vom 1 Mai 1909 wegen des Artikels: „Radikale aller Sorten“ in der Stelle von „Taft man aber“ bis „nicht gut Rischen essen ist“ nach § 302 St. G. verboten.

31. 104 (4524)

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 3 Mai 1909, Pr. I. 372/9, die Weiterverbreitung der

Nummer 4 der Zeitschrift: „Ceska Demokracie“ pro Monat Mai 1909 wegen der Stellen von „Ucitel muze miti presvedeni“ bis „tmou“ und von „Misto skol“ bis „dojdou?“ des Artikels: „Ukoly lidove školy a nase cirkev“ und des Artikels: „Hlidka politicka. Videnskn parlament“ nach § 65 a, 300, 302 und 303 St. G. sowie gemäß Artikel III. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 5 Mai 1909, Pr. I. 5/9, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Cesky Bratr“ vom 1 Mai 1909 wegen der Stellen von „Mame pak opravneny strach“ bis „lotrovskou“ des Artikels: „Jak pestuje se v katolicke vzdělanem svete bratrská láska“ und von „Takovyh spustlosti“ bis „do ustanoveni cirkevnych vpasovan byl!“ des Artikels: „Ruzne spravy“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 4 Mai 1909, Pr. I. 31/9, die Weiterverbreitung der Nummer 119 der Zeitschrift: „Rovnost“ vom 1 Mai 1909 wegen der Stellen von „25 pluk“ bis „kdo muze“ und von „Tak nepoznas se“ bis „svou tezkou službu“ des Artikels: „Z kromerisske zamebranecke posadky“ nach § 65 a und 491 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Firmy.

L. cz. Firm. 133 Stow. II. 1210 (4054 2—3)

O b w i e s z c e n i e .

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Czermin.

Brzmienie firmy: „Spółka oszczędności i pożyczek w Czerminie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Data statutu: 7 marca 1909.

Przedmiot przedsiębiorstwa jest staranie się o materialne i moralne podniesienie członków spółki przez: a) udzielanie członkom w miarę potrzeby, użyteczności celu i w miarę funduszy, pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu, a to z funduszy, które spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej nieograniczonej poręki swych członków; b) danie możliwości do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych a marnie leżących, w ten sposób, że spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności; c) popieranie tworzenia spółek stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

Czas twania nieograniczony.

Dyrekcja: ks. Franciszek Szurmiak proboszcz w Czerminie przełożony zarządu; Wojciech Nowak rolnik w Czerminie zastępca przełożonego; Józef Strycharz rolnik w Czerminie członek zarządu; Jan Plątek rolnik w Czerminie członek zarządu; Tomasz Bieniek rolnik w Czerminie członek zarządu.

Podpis firmy (F. Z.) pod pieczęcią firmy (stampilią) kładzie podpis przełożony zarządu, względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

Ogłoszenia będą umieszczane na tablicy przed lokalem spółki, a w razie potrzeby w czasopiśmie dla spółek rolniczych wydawanem przez krajowy patronat.

Udziały członków: 10 kor.

Odpowiedzialność solidarna.

Data wpisu: 24 kwietnia 1909.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy

Oddział IV.

Tarnów, 23 kwietnia 1909.

L. cz. Firm. 309 Stow. II. 78 (3991)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Dobczyce.

Brzmienie firmy: Stowarzyszenie pożyczkowe i oszczędności „Wzajemna Pomoc“ w Dobzyczach z poręką nieograniczoną w sądzie zapisane.

1. Członkowie dyrekcji wystąpili Ludwik Dębski, Wincenty Krupa i Sebastian Figlewicz.

2. Członkowie dyrekcji wybrani: Walenty Kański właściciel realności w Dobzyczach jako dyrektor; Franciszek Paluch, Wincenty Korbas i Wincenty Kopera właściciele realności w Dobzyczach jako zastępcy dyrektorów.

Dzień wpisu: 1 kwietnia 1909.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,

Oddział III.

Kraków, dnia 30 marca 1909.

L. cz. Firm. 312 Odd. B. I. 30 (3988)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.
Do rejestru oddział B. wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Kraków.
Brzmienie firmy: Krakowska spółka tramwayowa.
Zmarł: Członek rady zawiadowczej dr. Jan Berger.
Wybrano: Członkiem rady zawiadowczej Ferdynanda Neureitera dyrektora tow. akc. „oester. Siemens-Schuckert-Werke“ w Wiedniu.
Dzień wpisu: 1 kwietnia 1909.
C. k. Sąd krajowy, jako handlowy Oddział III.
Kraków, dnia 30 marca 1909.

L. cz. Firm. 298 Stow. III. 158 (4195)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.
Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Siercza ad Wieliczka.
Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Sierczy ad Wieliczka, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.
Członkowie zarządu wystąpili: Franciszek Lepiarz i Klemens Oprych.
Członkowie zarządu wybrani: Jan Wojtowicz gospodarz w Sygnowie i Jan Piątek gospodarz w Sierczy nadto wybrano Wojciecha Lewińskiego przełożonym a Antoniego Michalskiego zastępcą przełożonego zarządu.
Data wpisu: 1 kwietnia 1909.
C. k. Sąd krajowy, jako handlowy Oddział III.
Kraków, dnia 30 marca 1909.

L. cz. Firm. 251 Stow. II. 101 (3464)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.
Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Kraków.
Brzmienie firmy: Krakowskie towarzystwo zaliczkowe urzędników, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.
Członkowie dyrekcji umarli: Władysław Hajdukiewicz.
Członkowie dyrekcji wybrani: Adam Wanicki dyrektorem, Jan Magiera starszy oficjał kancelaryjny w Krakowie zastępcą dyrektora.
Dzień wpisu: 8 marca 1909.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 6 marca 1909.

L. cz. Firm. 277 Rg. A. I. 158 (4194)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.
Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje:
Siedziba stowarzyszenia: Kraków.
Brzmienie firmy: Kantor wymiany „Merkury“ braci Eibenschütz; po niemiecku „Mercur“ Wechselstube Brüder Eibenschütz.
Przedmiot przedsiębiorstwa: Kantor wymiany i wydawanie gazety „Merkury“ i t. d.
Forma spółki: Jawna spółka handlowa.
Spółnicy osobiście odpowiedzialni: Jakób i Wilhelm Eibenschütz w Krakowie, Rynek 5.
Do zastępstwa uprawniony każdy z współwłaścicieli z osobna.
Podpis firmy: Pod wypisanem lub wyciśniętem stampilią brzmieniem firmy, podpisuje jeden z współwłaścicieli a mianowicie Jakób Eibenschütz słowami „J. Eibenschütz“ a Wilhelm Eibenschütz pełnem imieniem i nazwiskiem.
Dzień wpisu: 31 marca 1909.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 30 marca 1909.

L. cz. Firm. 280 Spół. III. 72 (3987)
Zmiany i dodatki do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.
Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Kraków.
Brzmienie firmy: Spółka krawiecka Władysława Filipkiewicza, Tomasza Bętkowskiego i Władysława Miśki.
Znana firma: Spółka krawiecka Władysława Filipkiewicza i Tomasza Bętkowskiego.
Wystąpił: Władysław Miśko z dniem 15 stycznia 1909.
Data wpisu: 1 kwietnia 1909.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 30 marca 1909.

L. cz. Firm. 215 Rg. A. I. 47 (3465)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych.
Do rejestru firm Oddział Rg. A. wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Kraków.
Brzmienie firmy: P. Meruk i Ska, po niemiecku P. Meruk et Comp.
Przystąpił: Rafał Feundlich, przemysłowiec w Krakowie, ul. Sebastjana 1. 15.
Wystąpił: Jakób Meruk.
Uprawnieni do zastępstwa: Każdy ze spółników.
Data wpisu: 3 marca 1909.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Kraków, dnia 27 lutego 1909.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Ne. I. 428/8 (5) (4117 3—3)
W depozycie c. k. Sądu powiatowego w Brodach złożono w latach 1857 do 1859 gotówkę umieszczoną w głównej kasie długów Państwa i funduszu umorzeń (Staats-schulden-Tilgungsfonds-Hauptkasse) późniejszej państwowej kasie depozytowej za odbioru potwierdzeń Nr. 1548, 2118, 2140, 2413, 2458, 2499, 2690 i 2746 na łączną sumę 3543 kor. 74 hal.
W myśl dekretu nadwornego z 18 maja 1825 Nr. 50 zb. ust. Pill. wdraża się co do tych depozytów postępowanie edyktalne i wzywa się uprawnionych, by w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni w sądzie tutejszym prawa swe do tych depozytów zgłosili i w należyty sposób wykazali, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu kresu wspomniane depozyty uznane zostaną za przepadłe na rzecz Skarbu Państwa.
Mianowicie przechowano na rzecz:
Wierzycieli Herscha Adlera 13 zlr. 13 ct.
Aerarium Bernstein Fradel 9 zlr. 34 ct.
Aerarium Getzelbaum 33 zlr. 16 ct.
Bernarda i Magdaleny Altvater 12 zlr.

84 ct. Katarzyny Arakatoicz 13 zlr. 46 ct.
Niewiadomego właściciela 3 koni 8 zlr.
07 ct. Niewiadomego właściciela zegara 12 zlr.
95 ct. Izaaka Markusa Austern 23 zlr. 59 ct.
Henryka Bayerstädter 5 zlr. 78 ct.
Szymona Billiga 1 zlr. 10 ct.
Hessie Birkental 5 zlr. 16 ct.
Blankenburga 44 ct.
Spadkobierców Brodzińskiego 19 zlr.
58 ct. Abrahama Brünnera 30 zlr. 31 ct.
Leiby Buxbauma 2 zlr. 33 ct.
Mirli Bisseliches 4 zlr. 46 ct.
Maryi Dąbrowskiej 15 zlr. 30 ct.
Lippe Federmann 3 zlr. 08 ct.
Izraela Finkelscherera 35 ct.
Leiby Finkelscherera 13 zlr. 59 ct.
Ozyasa From 2 zlr. 50 ct.
Lei Fränkel 15 zlr. 85 ct.
Józefa i Aleksandra Frischhof 6 zlr.

12 ct. Sary Ruchel Finkelstein 33 zlr. 99 ct.
Salamona Fröschel 3 zlr. 15 ct.
Fryderyka Grosse i Landgewürtz 2 zlr.
08 ct. Ernesta Gruber 6 zlr. 65 ct.
Filipa Glanz 18 zlr. 58 ct.
Józefa Glück 9 zlr. 06 ct.
Beile Hebenstreit 14 zlr. 86 ct.
Leiby Hornziel 29 zlr. 80 ct.
Jakóba Hönig 52 ct.
Laurentego Hübmayera 1 zlr. 93 ct.
Arona Jampollera 2 zlr. 90 ct.
Jakóba Jeschiwe 6 zlr. 14 ct.
Wincentego Jezierskiego 1 zlr. 12 ct.
Nieznane go właściciela wołu 6 zlr.

51 ct. Nieznane go właściciela płaszcza 5 zlr.
70 ct. Krydy Illing 19 zlr. 18 ct.
Antoniego Jawoiz 8 zlr. 89 ct.
Feibischa Kapelusza 78 ct.
Mirli Knot 10 zlr. 50 ct.
Józefa Krol 6 zlr. 01 ct.
C. G. Kühna 2 zlr. 22 ct.
Katarzyny Komorowskiej 10 zlr. 43 ct.
Laubmana Streichera 13 zlr. 07 ct.
Katarzyny Laurent 05 ct.
Wierzycieli Jana Liskowskiego 15 zlr.

91 ct. Jana Langer 16 zlr. 69 ct.
Spadkobierców Franciszka Maxwalda 3 zlr. 05 ct.
Wierzycieli Saula Mendlsohna 17 ct.
Jakóba Passowera 17 ct.
Salamona Osterzetzera 6 zlr. 30 ct.
Spadkobierców N. Peczenika 12 zlr.

25 ct. Jana Pokornego 1 zlr. 25 ct.
Mojżesza Ramrasa 17 zlr. 80 ct.
Józefa Ripper 1 zlr. 75 ct.
Sadowskiego 2 zlr. 62 ct.
Tomasza i Katarzyny Sadowskich 11 zlr. 78 ct.
Salamona i Gittli Satanower 4 zlr.
02 ct. Jana Richta 3 zlr. 88 ct.

Juliany Satorskiej 4 zlr. 56 ct.
Rebeki Schaul 6 zlr. 86 ct.
Borucha Sobl 3 zlr. 99 ct.
Stanisława Stobierskiego 5 zlr. 25 ct.
Golde Süßler 4 zlr. 20 ct.
Bera Scharge 1 zlr. 57 ct.
Mojżesza Toporowera 4 zlr. 20 ct.
Salomona Ulmütz 10 ct.
Judyty Unter 11 zlr. 46 ct.
Niewiadomego właściciela znalezione go przedmiotu 7 zlr. 14 ct.
Wdodowicza 7 zlr. 91 ct.
Herscha Wegnera 5 zlr. 48 ct.
Wolfa Weschnera 2 zlr. 62 ct.
Macieja Węgrzynowskiego 10 ct.
Zipronowskiego 4 zlr. 79 ct.
Wierzycieli masy spadk. Michała Thüringera 261 zlr. 53 ct.
Masy spadkowej Bera Moldauera 54 zlr.

Kornela Komarnickiego 8 zlr. 10 ct.
Kajetana Puchalskiego 4 zlr. 40 ct.
Adalberta Soroki 2 zlr. 63 ct.
Bazylego Lisek vel Szymczuka 8 zlr. 50 ct.

Piotra Ostrowskiego 6 zlr. 33 ct.
Józefa Markowskiego 1 zlr. 10 ct.
Macieja Cielńskiego 2 zlr. 15 ct.
Jana Zasławskiego 85 ct.
Jana Berezny 3 zlr. 18 ct.
Józefa Bratynskiego 1 zlr. 38 ct.
Józefa Filurowskiego 2 zlr. 40 ct.
Franciszka Barczyńskiego 1 zlr. 35 ct.
Antoniego Igielskiego 3 zlr. 31 ct.
Józefa Gilewskiego 1 zlr. 31 ct.
Jana Zielskiego 50 ct.
Ignacego Lipińskiego 1 zlr. 15 ct.
Leona Malinowskiego 12 ct.
Antoniego Ehrenfelda 4 zlr. 73 ct.
Leona Łużewskiego 15 zlr. 06 ct.
Wierzycieli Salamona Hollina 126 zlr.

20 ct. Wierzycieli Dawida Heilperna 10 zlr.
50 ct. Eliasza Dobrzańskiego 79 zlr. 13 ct.
Konrada Langa 163 zlr. 71 ct.
Abrahama Barbag 9 zlr. 52 ct.
Hinde Segall Barsam 13 zlr. 20 ct.
N. Bermanna 6 zlr. 67 ct.
Benjam na Bernsteina 14 zlr. 02 ct.
Jakóba Bera Chodowera 01 ct.
Teodora Dubikowskiego 11 zlr. 33 ct.
Lei Fränkel 24 zlr. 22 ct.
Nathana Finkelsteina 10 zlr. 01 ct.
Masy Karpińskiego 10 zlr. 05 ct.
Elżbiety Koch 4 zlr. 02 ct.
Józefa Kroll 4 zlr. 01 ct.
Maryi Kudesch 18 zlr. 60 ct.
Spadkobierców Jana Liskowskiego 12 zlr. 20 ct.
Spadkobierców N. Peczenika 20 zlr.

03 ct. Leiby Rothsteina 4 zlr. 20 ct.
Rebeki Schaul 4 zlr. 01 ct.
Jana Starka 5 zlr. 28 ct.
Stanisława Stobierskiego 4 zlr. 01 ct.
Franciszka Schnella 17 zlr. 32 ct.
Stefana Semenowicza 15 zlr. 56 ct.
Chaima Wortmanna 1 zlr. 05 ct.
Klary Zarzyckiej 9 zlr. 61 ct.
Masy spadkowej Izaaka Horowitza i wierzycieli Antoniego Jasińskiego 157 zlr. 50 ct.
C. k. Sąd powiatowy.
Brody, dnia 26 lutego 1909.

Ч. Дн. глп. 24/9 (4157 3—3)

Е д и к т.
В справі амортизації звиш п'ятьдесятилітніх тягарів з карт Ц. виказів гіпот. числа 22, 4, 2, 819 книги ґрунтової міста Самбір Завидівка а іменно вписів:
I. в поз. 1 Ц. на річ Іоана Шемельовского пренотация права заставу для 1/3 части суми 108 дукатів від Францішка Маевского Івану Жуковскому припадаючої, 1/3 части 100 дукатів з цесий послідного з д. 11 липня 1837 р. до Ч. спр. 1943, 6 липня 1841 р. внесеної,
II. в поз. 2 Ц. на річ Іоана Лен заінтабульованого (дня 23 січня 1843) обовязку спродаючих заспокоїти тягари реальности і
III. в поз. 3 Ц. подібного обовязку заспокоєня довгів, на річ Конрада Фраа (дня 23 січня 1843 р. заінтабульованій),
IV. в поз. 4 Ц. до ч. 3706 ex 1842 на річ Анто́на Півко заінтабульованого право 9 літньої держави дібр Подмастирок за квоту 1800 алр. і 123 алр. 24 кр.,
V. в поз. 5 Ц. на річ Томи (Томаша) Сьвіжницького (дня 5 цвітня 1851 р. внесена а 3 мая 1851) виконаючої інтабуляцій права заставу для суми 600 алр. М. К. за 200 метрів букового опату, признаної вироком Львівського Ляндрехту з дня 14 марта 1842 р. ч. 1068 з пн. і

IV. в поз. 6 Ц. заінтабульованих евентуальних (непоіменних) претенсій Каси Фондушу індемнізаційного з претенсій ц. к. Самбірської комісії індемнізаційної звизая ся інтересованих, щоб до дня 5 мая 1910 року найдальше зголосили в тутешнім Суді окружнім свої претенсії з тих вписів прислугуючий під тою строгостію закона, що на случай без-

успішного пролишеня повисшого едиктального речинця амортизация тих інтабуляцій і на односячих ся вписів дозволеною зістане і вичеркнена тих вписів заряджене.

Ц. к. Суд окружний.
Самбір, дня 26 марта 1909.

L. cz. C. II. 170/9 (1) (4688)
E d y k t.

Przeciw Józefowi Mojżeszowi Goldenbergowi, Lazarowi Goldenbergowi, Schmeltkiemu Steinwurzel, Iremu Steinwurzel i Izakowi Stölzerowi, których miejsce pobytu jest nieznane, tudzież przeciw nieobjętej masie spadkowej Risch i Mirli Stölzer wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brodach przez Basię Kritzig z Brodów pozew o zniesienie współwłasności realności lw. 4 gm. Brody objętej.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 11 maja 1909 o godz. 8 rano w tut. sądzie, biuro Nr. 2.

Celem strzeżenia praw powyższych pozwanych ustanawia się pana dr. Samuela Wagnera adwokata w Brodach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują, względnie masa spadkowa Risch i Mirli Stölzer nie zostanie objęta.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Brody, dnia 26 kwietnia 1909.

L. cz. C. 56/9 (1) (4662)

Przeciw Józefowi Krzywińskiemu, Maryannie Krzywińskiej, Michałowi Kamykowi, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego we Fryszaku przez Jędrzeja Krzywińskiego i Maryannę z Ilaszow Ohmurowej w Gogolowie pozew o ustalenie praw własności do realności pod lw. 144 w Gogolowie i działu tej realności.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 1 czerwca 1909 o godzinie 9 biuro 2.

Celem strzeżenia praw Józefa Krzywińskiego, Maryanny Krzywińskiej ustanawia się pana Michała Krzywińskiego w Gogolowie, kuratorem, zaś kuratorem Michała Kamyka ustanawia się pana Jana Jamroga w Gogolowie.

Ciż kuratorowie zastępywać będą powyższych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Fryszak, dnia 13 marca 1909.

L. cz. C. VI. 106/9 (2) (4682)

E d y k t.
Przeciw Dwojre Rath, Ester Stahl, Gerschon Stahl i Etie Stahl, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kołomyi, przez p. adw. dr. Landaua pozew o uznanie i wpis prawa własności realności.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 18 maja 1909 o godz. 8 rano, sala Nr. 12.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się pana adw. dr. Zipsera w Kołomyi, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Kołomyja, dnia 20 kwietnia 1909.

L. cz. III. 137/76 (28) (4674 1—3)

E d y k t.

W c. k. Urzędzie podatkowym jako depozytowym w Kołomyi przechowywany jest od przeszło 40 lat w masie indemnizacyjnej dóbr Siemakowej na rzecz nieznane go z życia i miejsca pobytu Dawida Porschela, a względnie jego nieznanych spadkobierców zastąpionych przez kuratora adwokata Gelbarta w Kołomyi kapitał składający się obecnie z 4 pre. obligacyj pożyczki krajowej Ser. B. Nr. 16.892 i 16.893 po 200 kor., 4 pre. listu zastawnego galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego Ser. IV. Nr. 17426 na 1000 kor. i z książeczki Kasy oszczędności miasta Kołomyi Nr. 12.267 na 347 kor. 42 hal.

Wzywa się tedy uprawnionego Dawida Porschela a względnie jego spadkobierców, aby w przeciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia trzeciego obwieszczenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ do podjęcia pomienionego depozytu zgłosili się i prawa swe należycie wykazali, gdyż w przeciwnym razie depozyt ten uznany zostanie za przepadły na rzecz c. k. skarbu Państwa.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 17 kwietnia 1909.

L. 2612/3 (49) XVII. (4715)
Obwieszczenie.
Przebiegająca cena targowa mięsa wieprzowego w miesiącu kwietniu 1909, mająca służyć według ustawy z 7 września 1905, Dz. p. p. Nr. 163, za podstawę do wymiaru odszkodowania ze Skarbu Państwa za szwinie rzeźne (Schlachtsschweine) wybite na podstawie wymienionej ustawy w miesiącu maju 1909, wynosi 1 kor. 32 hal. za kilogram.
Co się podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 10 maja 1909.

L. cz. C. II. 139/9 (4) (4656)
Edykt.

Przeciw Józefowi Marutowi synowi po Mateuszu z Woli raniżowskiej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sokołowie przez Walentego Ofiarę pozew o własność parcel grunt. 5800/2 i innych z lwh. 541 w Woli raniżowskiej.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 21 maja 1909 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się Marcina Trybalskiego w Woli raniżowskiej, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sokołów, dnia 7 maja 1909.

L. cz. C. II. 185/9 (1) (4655)
Edykt.

Przeciw Nastuńce Dudiak zam. Grybisz i Mikołajowi Dudiakowi z Bóbrki, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. Sądu powiatowego w Lisku przez Michała Dudiaka z Bóbrki pozew o 760 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 19 maja 1909 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanych Nastuńki zam. Grybisz i Mikołaja Dudiaka ustanawia się pana dr. Wojtowicza w Lisku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyż wymienionych pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Lisko, dnia 30 kwietnia 1909.

L. cz. E. 662/9 (2) (4572)
Edykt.

Pańkowi Andrusyszyn z Lipicy górnej w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem tutejszym przeciw niemu o 460 kor. zpn., ma być doręczoną uchwała z dnia 24 marca 1909 liczba czynności E. 662/9 (2), którą dozwolono licytacji jego realności w Lipicy górnej.

Ponieważ wiadomo gdzie Pańko Andrusyszyn przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie pana adw. dr. Katza w Rohatynie.

Tenże kurator zastępywać go będzie w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rohatyn, dnia 2 maja 1909.

L. cz. C. I. 156/8 (13) (4575 2—3)
Edykt.

Przeciw Eliaszowi Groszbergowi w Teletanyech (Węgry), którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Turce przez Leibę Feilera i Judę Hermana w Turce pozew o 962 kor. 40 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy procesowej na dzień 26 maja 1909 o godzinie 9 rano w tutejszym sądzie, sala Nr. 14.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana dr. Dawida Berlsteina adw. w Turce, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Turka, dnia 4 marca 1909.

L. cz. Cw. 255/9 (2) (4646 1—3)
Edykt.

Przeciw Wasylowi Mackowi z Syndronowy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Jasle przez Izaka Fronta pozew o zapłatę sumy wekslowej 381 kor.

Na podstawie pozwu tego wydano nakaz zapłaty dla sumy 381 kor. zpn.

Celem strzeżenia praw Wasyla Macka ustanawia się pana dr. Oberlaendera adwokata w Jasle, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wasyla Macka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Jasło, dnia 4 kwietnia 1909.

(4663 1—3)
Ogłoszenie.

Adwokat dr. Jan Lityński zgłosił zamiar przesiedlenia się z Halicza do Lwowa.
Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 8 maja 1909.

(4664 1—3)
Ogłoszenie.

Adwokat dr. Tadeusz Bosakowski zgłosił zamiar przesiedlenia się z Sniatyna do Horodenki.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 10 maja 1909.

L. cz. Cw. 473/9 (1) (4593 1—3)
Edykt.

P. Karolowi Ringenbergerowi, dawniej zamieszkały w Osobnicy, w sprawie toczącej się przed c. k. sądem obwodowym w Jasle przeciw p. Karolowi Ringenbergerowi o 900 kor. zpn., ma być doręczony nakaz zapłaty sumy weksl. 900 kor. liczba czynności Cw. 460/9 (1), której Karol Ringenberg nie zapłacił.

Ponieważ wiadomo gdzie p. Karol Ringenberg przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia praw kuratora w osobie pana dr. Gabryszewskiego adwokata w Jasle.

Tenże kurator zastępować będzie p. Karola Ringenberga w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Jasło, dnia 7 maja 1909.

(4523 1—3)
Ogłoszenie.

Wpisano na listę adwokatów dnia 17 kwietnia 1909 dr. Jana Kossa, zaś dnia 1 maja 1909 dr. Dawida Mojżesza dw. im. Koeha i dr. Henryka Löwenherza młodszego, wszystkich z siedzibą we Lwowie. Przesiedlił się adwokat dr. Seweryn Daniłowicz z Buczacza do Bursztyna i dr. Józef Klein z Sokala do Załoziec. Adwokat dr. Tadeusz Skałkowski zmarł dnia 26 kwietnia 1909, a substytutem jego ustanowiono adwokata dr. Adama Kosińskiego we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 6 maja 1909.

L. cz. Nc. VI. 15/8 (4271 1—3)
Edykt.

W depozycie karnym c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach znajdują się kosztowności, gotówka i inne przedmioty pochodzące z kradzieży, należące do niewiadomych właścicieli, a mianowicie w sprawie karnej:

1. Jachtema Klebana i spółników, gotówka 3 kor. 24 hal. i 7 kor. 20 hal.,
2. Maryi Baliny, 1 para trzewików, trzy chusteczki (2 białe, 1 popielata),
3. Konstantego Łodyńskiego 1 pulares, 1 seczoryk, 2 chusteczki, 1 koszula, 2 ręczniki, 1 derka i pół waliski,
4. Jana Łukasika 1 zegarek srebrny niekryty z futerałem,
5. Jana Zajacę ze sprzedaży różnych przedmiotów kwota 24 kor. 75 hal.,
6. Teodora Tyś ze sprzedaży roweru gotówka 59 kor.,
7. Maryi Balina 1 para trzewików,
8. Jana Żurka ze sprzedaży zegarka z łańcuszkiem gotówka 21 kor. 45 hal. i 4 kor. 16 hal.,
9. Michała Zemczaka ze sprzedaży starego płaszcza gotówka 2 kor. 2 hal.,
10. Jakóba Bachnera gotówka 12 kor. 85 hal.,
11. Zuzanny Madzia gotówka 25 kor. 40 hal.,
12. Jakóba Gasiorka 1 zegarek i 5 seczoryków,
13. Józefa Jurcika gotówki 1 kor. 2 hal.,
14. Franciszka Kubicy ze sprzedaży butów kamaszków i białego kożucha kwota 13 kor. 87 hal.,
15. Maryi Palina ze sprzedaży 3 chustek na głowę gotówka 55 hal.,
16. Jakóba Pomietła ze sprzedaży różnych przedmiotów gotówka 4 kor. 18 hal. i 40 hal.,
17. Ambrożego Adamaszka ze sprzedaży koszuli 25 hal.,
18. Franciszka Szlagiera i spółn. ze sprzedaży starego płaszcza 62 hal.,

19. Pawła Dziadka ze sprzedaży noży-ka srebrnego 22 hal. i 57 hal.,

20. Franciszka Łaskiego 2 obrączki ślubne złote z literami M. K. W. B. 23/1 1900.

21. Maryanny Tomskiej ze sprzedaży różnych przedmiotów 6 kor. 6½ hal.,

22. Maryanny i Michała Gierszakiewiczów ze sprzedaży ustawy Schauera 4 kor. 5 hal.,

23. Józefa Batki 2 zegarki damskie, jeden złoty, drugi pozłoceny,

24. Józefa Tabasa recte Franciszka Stachurskiego ze sprzedaży różnych przedmiotów 2 kor. 11 hal.,

25. Jakóba Lelka i spółn. ze sprzedaży różnych przedmiotów 5 kor. 32 hal.

Wzywa się właścicieli tych rzeczy, aby wykazali w przeciągu roku od dnia umieszczenia po raz trzeci niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ swoje prawa własności.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział VI.
Wadowice, dnia 9 kwietnia 1909.

Kuratele.

L. cz. L. I. 8/8 (8) (4420 1—3)
Edykt.

Za obłąkaną uznano Annę 1-o Baranowską 2-o Domagalską w Zakopanem.

Kuratorem jej ustanowiono Stanisława Brzozę w Zakopanem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Targ, dnia 30 września 1908.

L. cz. P. 262/8 (1) (4464 1—3)
Edykt.

Wasyłyna Łękańska z Borszczowa uznana została za głuchoniemą.

Kuratorem jej ustanowiono Stefana Łękańskiego z Borszczowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zabłotów, dnia 15 grudnia 1908.

L. cz. L. 5/8 (5) (4447 1—3)
Edykt.

Za chorego na umyśle uznano Władysława Mierzwę w Krzyweży nad Sanem.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Mierzwę w Krzyweży.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dubiecko, dnia 11 stycznia 1909.

L. cz. P. VI. 287/7 (16) (4337 1—3)
Edykt.

Jana Macha z Tarnopola uznano za marnotrawnego.

Kuratorem dlań ustanowiono Antoniego Macha z Hańszczyńce.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnopol, dnia 17 marca 1909.

L. cz. P. 61/9 (4339 1—3)
Edykt.

C. k. Sąd powiatowy Oddz. V. w Brzozowie zawiesił kuratelę nad marnotrawnym Tomaszem Pietraszem ze Starej wsi, a kuratorem dla niego ustanowił Stanisława Maślaka ze Starej wsi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brzozów, dnia 20 lutego 1909.

L. cz. L. I. 4/9 (4) (4248 1—3)
Edykt.

Walery Bobakowski w Nowym Sączu umysłowo niedołężny poddany pod kuratelę.

Kuratorem jego ustanowiony Karol Bałka w Nowym Sączu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 28 kwietnia 1909.

L. cz. L. I. 10/8 (3) (4284 1—3)
Edykt.

Na umyśle upośledzoną Agnieszkę Dominikową w Tegoborzy poddano pod kuratelę.

Kuratorem dla niej ustanowiono Stanisława Dominika w Tegoborzy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 23 grudnia 1908.

Spadki.

L. cz. A. VII. 430/8 (5) (4360 1—3)
Edykt.

z wezwaniem nieznanych sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy S. I. we Lwowie zawiadamia, że w dniu 26 lipca 1908 we Lwowie zmarła Rozalia Antosiewicz bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysługują prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy do tegoż spadku,

z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wniesli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego p. adw. dr. Salomon Sommerstein kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział VII.
Lwów, dnia 8 grudnia 1908.

L. cz. He. 1604/9 (4521 1—3)
Edykt.

z wezwaniem nieznanych sądowi dziedziców.
C. i k. Konsulat w Nowym Yorku zawiadamia, że w dniu 13 grudnia 1907 r. zmarł w szpitalu w Nowym Yorku Majer Türk syn Izraela i Rebeki, szklarz z Galicji bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysługują prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby do końca września 1909 swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wniesli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział XIV.
Lwów, dnia 20 kwietnia 1909.

L. cz. A. 115/8 (7) (4622 1—3)
Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Żydaczowie podaje do wiadomości, że dnia 12 grudnia 1907 w Hnidyżowie zmarła Justyna z Popadinków Łozińska bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Sąd nie znając pobytu córki jej Sabiny Łozińskiej wzywa ją, ażeby w przeciągu jednego roku licząc od dnia poniżej wymienionego, zgłosiła się w tymże Sądzie i wniosła oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z kuratorem Jurkiem Semczyszynem z Hnidyżowa dla niej ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Żydaczów, dnia 20 kwietnia 1909.

L. cz. A. 218/8 (5) (4045 1—3)
Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach podaje do wiadomości, że Berko Gerber zmarł dnia 3 lipca 1895 w Nihowicach, pozostawił ustne rozporządzenie ostatniej woli wobec świadków Stefana Halimurki, Ilka Wołoszyna i Mikołaja Pańczyszyna dziedziców, którym zapisał:

1. synom Judce i Leibie Gerberom chatę z placem odpowiadającą par. bud. 67,
2. synowi Judce Gerberowi pole w Knihenicach odpowiadające par. gr. 107/1, 107/2 i 107/3,
3. synowi Leibie Gerberowi pole w Nihowicach nad „stawem“ zwane odpowiadające par. gr. 899/3,
4. synowi Zelmanowi Gerberowi stodołę z placem odpowiadającą par. bud. 65,
5. synowi Samuelowi Gerberowi Kawałce pod Stawem dwie parcele odpowiadające par. gr. 897/1, 897/2, 898 i 898 2, a w końcu rozporządził, że synowie Juda i Leib mają dać córkom Freidzie i Surze Minci spłat w kwocie po 60 koron, a mianowicie Leib córce Freidzie, zaś Juda córce Surze Minci.

Gdy nie jest wiadomem, czy i komu przysługują prawa do tej spuścizny, wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu rościli sobie prawa do spadku, aby donieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu, o swych prawach sądowi wykazali tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenia do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie określonego czasokresu zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wykażą tytuł dziedziczenia i im też zostanie w miarę wykazania praw przyznany spadek, dla którego ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Dormana w Rudkach. W braku wykazania praw spadkowych i złożenia oświadczeń do spadku w ustanowionym czasokresie przypadnie spadek po powyższym zmarłym stosownie do rozp. ostat. woli legataryuszem, zaś nieobjęta część dziedzictwa c. k. Skarbowi Państwa jako bezdziedziczny spadek.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rudki, dnia 1 kwietnia 1908.

L. cz. A. 165/9 (5) (4456 1—3)
E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. w Przemyślanach podaje do wiadomości, iż dnia 11 lutego 1909 zmarła Jewdocha 1-o Gwoździak, 2-o Dacko, 3-o Kaszczuk w Meryszczewie z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli do spadku po niej konkurują między innymi z ustawy teje wnukowie małoletni Wasyl, Józef, Michał i Marya Bystrycey pozostające pod władzą ojca Semka Bystryckiego.

Sąd nie znając pobytu małoletnich ani tychże ojca Semka Bystryckiego, wzywa tego ostatniego, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia poniżej wyrażonego zgłosił się w tymże sądzie i wniósł inieniem swych powyżej nazwanych dzieci deklarację do spadku w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziećmi zgłaszającymi się i z kuratorem Franciszkiem Szelewskim dla nich ustanowionym.

Przemyślany, dnia 9 kwietnia 1909.

L. cz. A. V. 331/8 A. V. 354/8 (4305 1—3)
E d y k t.

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. sąd powiatowy w Śniatynie zawiadamia że dnia 26 października 1908 w Krasnostawcach zmarł Iwan Mandrykowiec Kiefty, zaś dnia 4 listopada 1908 w Krasnostawcach Wasyl Mandrykowiec Iwana obaj bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, a do spadku po nich między innymi powołany jest Onufry Mandrykowiec Iwana.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Onufrego Mandrykowicza Iwana nie jest znane, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z ustanowionym kuratorem Onufrym Mandrykowiecem Kiefty.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Śniatyn, dnia 27 kwietnia 1908.

L. cz. A. 43/9 P. 22/9 (4589 1—3)
E d y k t.

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Skalacie ogłasza, że dnia 18 stycznia 1909 w Turówce zmarł Michał Procyzyn nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Pańka Procyzyna, syna zmarłego nie jest znane, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Onufrym Procyzyńskim ustanowionym dla nieobecnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Skalać, dnia 31 marca 1909.

L. cz. A. 37/9 (5) (4588 1—3)
E d y k t.

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Skalacie, ogłasza, że dnia 10 stycznia 1909 w Hałuszczyńcach zmarł Maciej Szober, pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którym ustanowił dziedziców a to: Kazimierza Szober, Jana Szober, Katarzynę Szober i Michała Szober.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Katarzyny Szober zam. Gromnier i Michała Szober, nie jest znane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecných ustanowionym kuratorem Maciejem Pytlem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Skalać, dnia 28 stycznia 1909.

L. cz. A. XVIII. 49/9 (4) (4549 1—3)
E d y k t.

z wezwaniem nieznanych Sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Krakowie, Oddział XVIII. zawiadamia, że w dniu 4 marca 1909 w Krowodrzy zmarła Salomea Wojtańska bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysługują prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy do tego spadku z jakiegokolwiek tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spa-

dek, dla którego c. k. not. E. Klemensiewicz kuratorem został ustanowiony będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swoje prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadkunikta się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

Kraków, dnia 6 kwietnia 1909.

L. cz. A. 555/8 (5) (4711 1—3)
E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie nie znając spadkobierców zmarłego w Stratynie dnia 8 kwietnia 1883 bł. p. Nuchima Braunsteina wzywa tychże, aby do roku zgłosili się i wnieśli oświadczenie do spadku, którego kuratorem ustanowiono Mendla Braunsteina ze Stratyna, gdyż inaczej spadek jako bezdziedziczny Państwu wydany zostanie.

Rohatyn, dnia 17 lutego 1909.

L. cz. IV. 118/76 (34) (4675 1—3)
E d y k t.

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi wzywa spadkobierców s. p. Antoniego Bogowskiego a to niewiadomych z życia i miejsca pobytu Kazimierza Bogowskiego, Józefa Bogowskiego, Cecylię Bogowską zam. Bojarską, Franciszkę Bogowską zam. Poluk i Adolfinę Bogowską a wzgl. ich nieznanych spadkobierców s. p. Erazma Bogowskiego, Juliusza Bogowskiego oraz nieleń Stanisławę i Jadwigę Wierzejskie zastąpione przez ojca Marcelego Wierzejskiego, spadkobierców s. p. Antoniny Bogowskiej zam. Ocharskiej a to: nieleń Ludwika i Kazimierza Ochurskich pozostających pod opieką matki Krystyny Ochurskiej, Annę Kazimierę dw. im. Lang zam. Rzuchowską, Maryę Lang zam. Kozankiewicz, aby zgłosili się do podjęcia kapitału przechowanego od roku 1856 w depozycie sądowym a składającego się obecnie z 4 pre. listów zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego na kwotę 11.200 kor. i prawa swe należycie wykazali w przeciągu 1 roku 6 tygodni i trzech dni licząc od daty ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie kapitał powyższy uznany będzie za przepadły na rzecz c. k. Skarbu Państwa.

Kołomyja, dnia 17 kwietnia 1909.

Amortyzacje.

L. cz. Nc. I. 700/9 (3) (4687 1—3)
E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy w Bochni wdraża na prośbę Ignacego Monderera w Bochni, postępowanie celem amortyzacji zaginionych temuż kwitów kaucyjnych Towarzystwa eskontowego w Tarnowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, na imię Ignacego Monderera recte Menderera wystawionych z daty 28 maja 1895 Nr. 2377 na 15 złr. (30 kor.) i z daty 26 grudnia 1895 Nr. 2748 na 10 złr. (20 kor.) opiewających.

Wzywając posiadaczy tychże kwitów kaucyjnych, ażeby w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ kwity te Sądowi tutejszemu przedłożyli, gdyż w razie przeciwnym kwity te za umorzone t. j. wszelkiej mocy prawnej pozbawione będą uznane.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Bochnia, dnia 15 marca 1909.

L. cz. T. 9/9 (1) (4677 1—3)

Na wniosek Hindy Einleger z Kupezyńce wdraża się amortyzację co do zgubionego weksla z daty Tarnopol, 22 marca 1906 na 3000 koron opiewający, w 6 miesięcy od daty wystawienia płatny, przez dr. Hermana Steina, Hedwig Bauer i Michała Bauera w Tarnopolu akceptowany, a przez Hindę Einleger wystawiony.

Posiadacza tego wekslu wzywa się, by weksel ten do dnia 45 licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu tego w „Gazecie Lwowskiej“ tutejszemu Sądowi przedłożył, gdyż w przeciwnym razie weksel ten po bezskutecznym upływie czasu tego za nieważny uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V. Tarnopol, dnia 30 kwietnia 1909.

L. cz. T. 8/8 (19) (4366 1—3)
E d y k t.

W załatwieniu wniosku p. Józefy Kazimierowej hr. Wodziekiej, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących wnioskodawczyni rzekomo zaginionych efektów wartościowych a to:

1. kuponów od 4 pre. listów zast. Banku kraj. król. Galicyi i Lodomeryi na 1000 kor. Ser. III. Nr. 14.647 od roku 1907 włącznie i kuponów od tychże listów Ser. III. Nr. 14.648 od 31 grudnia 1907 włącznie,

2. kuponów od 4 pre. listu zast. wraz z talonem Banku galic. hipotecznego na 200 kor. Nr. 5392 Ser. B.

3. listu zastawnego 4 pre. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wraz z kuponami od r. 1909 płatnymi z talonem na 2000 kor. Nr. 49.126 Ser. III.,

4. kuponów od 4 pre. listu zastawnego galic. Banku hipotecznego na 1000 kor. Nr. 1192 Ser. B. płatn. 1 maja i 1 listopada 1910 i 1912 roku,

5. kuponów od 4 pre. listu zastaw. galic. Banku hipotecznego na 200 kor. Ser. A. Nr. 5491 płatnych dnia 1 maja i 1 listopada 1910 i 1911 roku.

Posiadacza powyższych efektów wartościowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni po ostatnim ogłoszeniu edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie 3 lat po dniu płatności ostatniego kuponu lub w razie wcześniejszego wylosowania po upływie 1 roku po dniu płatności, zaś należące do tego kuponu w przeciągu 1 roku od dnia ich płatności, lub też o ile ten dzień już minął od dnia tego edyktu uznane zostaną za nieistniejące.

Skoro wymienione powyżej papiery wartościowe przez wylosowanie do wypłaty przeznaczone zostaną, winien wnioskodawca o tem Sądowi donieść.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII. Lwów, dnia 16 kwietnia 1909.

L. cz. T. 23/9 (2) (4526 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Chaima Eisena w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej karty zastawniczej filii Banku hipotecznego w Krakowie z dnia 4 marca 1909 Nr. 4004 a opiewającej na zaciągniętą pożyczkę 100 kor. na zastawioną parę butonów dyamentowych.

Posiadacza powyższej karty zastawniczej, wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni od ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI. Kraków, dnia 2 kwietnia 1909.

L. cz. T. IV. 3/9 (2) (4275 1—3)
E d y k t.

Iwan (Jan) Najduch syn Wasyla (Bazylego) i Ewy z Raków małżonków Najduchów, urodzonej 15 lipca 1821 w Bednarce miał udać się przed przeszło pięćdziesięciu laty z rodzinnej gminy za zarobkiem do Węgier i tam przepadł bez wieści tak, że dotąd nie ma o nim zgola żadnej wiadomości.

W postępowaniu mającym na celu uznanie zaginionego za zmarłego, wzywa Sąd wszystkich, którzyby o nim mieli wiadomość, aby o tem donieśli tut. Sądowi lub kuratorowi dr. Włodzimierzowi Gabryszewskiemu, adw. w Jasło do dnia 15 kwietnia 1910 r. poczem na ponowny wniosek Maryi z Benioł Hanas z Bednarki i Iwana Benio z Woli cieklińskiej wyda Sąd ostateczne orzeczenie w tej sprawie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Jasło, dnia 6 marca 1909.

L. cz. T. 8/9 (1) (4155 1—3)
Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci.

Józef Dzierżga urodzony 7 marca 1842 w Białym Dunaju wydalili się wedle twierdzenia Anny z Biernatów Sikoniowej i poświadczenia urzędu gminnego w Białym Dunaju w roku 1866 z gminy i od tego czasu wszelki słuch o nim zaginął.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Józef Dzierżga nie zostaje przy życiu, przeto na prośbę Anny z Biernatów Sikoniowej, wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora p. Michała Struszkiewicza aż do 15 maja 1910 o zaginionym.

Po upływie powyższego czasokresu będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Nowy Sącz, dnia 13 kwietnia 1909.

L. cz. T. II. 2/9 (1) (4600 1—3)
E d y k t.

Na skutek wniosku firmy Zivnostenska banka pro Cechy a Moravo v Praze — Bank przemysłowy dla Czech i Morawii w Pradze filia w Krakowie przez i do rąk adw. dra Leona Adera w Krakowie, wdraża się niniejszem postępowanie amortyzacyjne co do zaginionego, z posiadania tej firmy wekslu, opiewającego: „Tarnów den 15 Maerz 1909. Für Kronen 1350. Am 5 Juli 1909 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre Eigene die Summe von Kronen Tausenddreihundertfünfzig et 50 Hel. Wert erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht. Herrn Simin Hochberger, Frau Bajla Hochberger in Bobowa zahlbar in Tar-

nów bei Markus Dintenfass. Markus Dintenfass m. p. indorso Markus Dintenfass m. p. i wzywa się obecnego posiadacza tego wekslu o przedłożenie takowego w dniach 45 licząc od dnia 5 lipca 1909, inaczej weksel ten na ponowny wniosek uznanym będzie zaamortyzowany.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Tarnów, dnia 23 kwietnia 1909.

L. cz. T. 5/9 (2) (4207 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek gminy Przeciszów zastąpionej przez naczelnika gminy Władysława Sanoka w Przeciszowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładowej Powiatowej Kasy oszczędności w Wadowicach Nr. 10.057 na nazwisko „Fundusz ubogich gminy Przeciszów ze spadku X. Józefa Michałka“ na kwotę 187 złr. 36 ct. czyli na 374 kor. 72 hal. jako ostatnią wkładkę z dnia 1 czerwca 1896 opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia i książeczkę tę tut. sądowi przedłożył, gdyż inaczej książeczka ta będzie uznana za bezskuteczną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Wadowice, dnia 3 kwietnia 1909.

L. cz. T. 27/9 (1) (4270 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Jana Schumanna, kupea we Lwowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zaginionego weksla z daty Lwów dnia 10 marca 1909 na 1477 kor. 75 hal. opiewający, dnia 12 czerwca 1909 płatny, bez podpisu wystawcy a natomiast z podpisem akceptanta „angenommen Johann Schumann m. p.“.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni od płatności weksla zatem od 12 czerwca 1909 licząc, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII. Lwów, dnia 7 kwietnia 1909.

L. cz. Nc. I. 490/9 (2) (4460 1—3)

Na wniosek Adama Nowakowskiego, sędziego pow. w Rymanowie wdraża się postępowanie amortyzacyjne zgubionego kwitu depozytowego l. 172 z 18 sierpnia 1902 opiewającego na policę krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń l. 67.605 na 4000 kor.

Posiadacza powyższego kwitu depozytowego wzywa się, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu roku pod rygorem uznania go za nieistniejący.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Rymanów, 25 lutego 1909.

L. cz. T. 2/9 (1) (4517 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Jakóba Brannera wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego wekslu z daty Stanisławów 2 lipca 1908 na 225 kor. 28 hal. opiewającego, dnia 31 grudnia 1908 płatnego przez Jakóba Brannera wystawionego przez Asriela Finka ze Stanisławowa przyjętego i żyrem Jakóba Brannera zaopatrzzonego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 3 lutego 1909.

L. cz. T. IV. 2/9 (2) (4206 1—3)
Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Jan Chlebowy ze Smolic mąż Rozalii wydalili się z początkiem marca 1902 r. do Ameryki został tamże w Chicago w nocy 24 czerwca 1893 przez pociąg na śmierć przejechany.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie § 24 l. 3 ust. c. przeto wdraża się na prośbę Rozalii i Karoliny Chlebowych postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi panu adw. dr. Pisiewiczowi w Zatorze wiadomości o powyż wymienionym.

Jana Chlebowego wzywa się, aby przed niżej wymienionym Sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 20 maja 1910 r. rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Wadowice, dnia 20 lutego 1909.

Doniesienia prywatne.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1 maja 1909 r. (Czas środkowo-europejski).

L. cz. T. 7/9 (1) (4156 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek Władysława Dudzińskiego wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego blankietu wekslowego na sumę 2400 kor. opiewającego z podpisami in blanco dr. Michała Danielaka, Stanisława Króla i Maryi Danielakowej.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w przeciągu 45 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 14 kwietnia 1909.

L. cz. T. 19/9 (2) (4310 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek p. Tekli Lipskiej z Lwowa, ul. Kościuszki 5, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładowej galicyjskiej kasy oszczędności we Lwowie, wydanej w dniu 5 października 1908 r. na kwotę 60 kor. i na nazwisko „Tekla Lipska“ opiewającej, a wedle doniesienia Dyrekcyi galic. kasy oszczędności numerem 99.924 zaopatrzonej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu sześciu miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 3 kwietnia 1909.

L. cz. T. IV. 6/9 (2) (4645 1—3)

Edykt.

Konstanty (Kośció) Ciciła, syn Atanazego i Rozalii, urodzony 6 października 1835 gospodarz w Małastanie miał wydać się przed przeszło 30 laty ze wsi rodzinnej do Węgier za robotą i dotąd nie dał o sobie żadnej wiadomości, tak, że nie wiadomo gdzie przebywa i czy żyje.

W postępowaniu mającym na celu uznania Konstantego Ciciły za zmarłego wzywa sąd wszystkich, którzyby mieli wiadomość o tymże, aby o tem donieśli tus. sądowi lub kuratorowi zaginionego dr. Janowi Wiluszowi, adwokatowi w Jasle do dnia 15 maja 1910 r. poczem sąd na ponowny wniosek Tekli z Ciciłową Szkyranowej wyda ostateczne orzeczenie w tej sprawie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 3 kwietnia 1909.

L. cz. T. 2/9 (1) (4543 1—3)

Amortyzacja.

Na wniosek Pauliny Miklasiewiczowej, właścicielki realności w Kołomyi wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionego weksla z daty Przemyśl 12 listopada 1904, wystawionego na zlecenie Pauliny Miklasiewiczowej, opiewającego na 960 kor., płatnego w 6 miesięcy od daty wystawienia, akceptowanego przez Johana Weinara.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Przemyśl, 5 kwietnia 1909.

Ч. сп. Т. 28/8 (3) (4594 1—3)

Едикт.

Ц. к. Суд окружный в Коломиі визнає кожного хтоби о житю і місци побиту Петра Гавриша Николи зі Слобідки коло Кут мав яко відомість, щоби до трех місяців від послідного оголошеня реченому судови або кураторови названого Николи Гакманови в Слобідці дав відомість, іначи по удлив реченого терміну Петро Гавриш за помершого буде узнаний.

Коломия, дня 17 цвітня 1909.

Ч. сп. Т. 79 (3) (4201 1—3)

На жадане Зофії Янік з Жабинець введеним зістає поступоване амортизацийне по джизночки пащничої ч. 265 Повітового Товариства „Згода“ в Копичинцях виставленої на суму 770 корон на імя Зофії Янік з Хомишиних з Жабинець.

Взиває ся отже кожного хтоби сю книжочку пащничу в своїх руках мав, щоби туж в протягу 6 місяців числячи від дня послідного оголошеня едикту тутейшому судови предложив, в противним то случаю книжочка та зістане узнаною за позбавлену всякого правного значеня.

Ц. к. Суд окружный Відділ V.
Тернопіль, дня 1 цвітня 1909.

Pociąg		Do Lwowa		Pociąg		Ze Lwowa	
posp.	osob.	Na dworzec główny:		posp.	osob.	Z dworca głównego:	
przych.	o g.			odch.	o g.		
12-20	—	z Ickan (Jass, Bukaresztu, Konstantynopola), Podwysokiego, Körösmező, Kałusza, Zaleszczyk, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu i Suczawy.		12-45	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Kocmyrzowa, Rozwadowa, Dynowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów), Szczucina.	
2-30	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy, Szczucina, Orłowa, Zakopanego, N. Sącza (p. Tarnów), Mielca, Jasła, Chabówki, Zakopanego (p. Rzeszów), Rozwadowa.		2-50	—	do Ickan (Jass, Bukaresztu, Konstantynopola), Körösmező, Kałusza, Zaleszczyk, Serethu, Berhomethu, Czudina, Nowosielicy, Brodiny, Putny, Suczawy, Dorny Watry.	
—	5-45	z Stanisławowa, Kałusza, Husiatyna.		—	3-50	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Opawy), Chyrowa, Sanoka, Mielca, Borek, Pesztu, Rymanowa, Iwonice, Chabówki, Jasła, Mielca (p. Dębice), Orłowa, Wieliczki, Oświęcimia, Kocmyrzowa.	
—	5-50	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Oświęcimia, Wieliczki, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów), Mielca, Zakopanego, Jasła, Krosna, Iwonice, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).		—	6-00	do Sambora, Sianek, Csap.	
—	7-10	z Rawy ruskiej, Sokala.		—	6-10	do Ickan, (Jass, Bukaresztu, Botuszan), Żydaczowa, Potutor, Kałusza, Körösmező, Czortkowa, Brodiny, Putny, Suczawy, Dorna Watry.	
—	7-20	z Podwoleczysk (Odessy i Kijowa), Brodów.		—	6-14	do Rawy ruskiej, Sokala, Lubaczowa.	
—	7-25	z Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy, Wieliczki, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów).		—	6-20	do Podwoleczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Grzymałowa.	
—	7-29	z Ławocznego (Pesztu), Drohobycza, Borysławia, Kałusza.		—	6-45	do Wołkowa.	
—	8-00	z Sambora, Chyrowa, Sanoka.		—	7-30	do Ławocznego, (Pesztu), Kałusza, Drohobycza, Borysławia.	
—	8-05	z Ickan, Dorny Watry, Brodiny, Radowiec, Żydaczowa.		8-25	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Jasła (p. Przemyśl), Rozwadowa, Nadbrzezia, Dynowa, Orłowa (p. Tarnów), Zakopanego.	
—	8-05	z Jaworowa.		—	8-20	do Jaworowa.	
8-55	—	z Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Lubaczowa, Sanoka, Chyrowa.		—	8-40	do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Sanoka, Rymanowa, Iwonice, (p. Przemyśl), Tarnobrzegu, N. Sącza, Orłowa, Szczucina, Wieliczki, Oświęcimia.	
—	9-50	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Zakopanego (p. Podgórze Płaszów), Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).		—	9-05	do Sambora, Sianek, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonice, Jasła, N. Sącza.	
—	10-20	z Kołomyi, Żydaczowa, Potutor, Körösmező.		9-10	—	do Czerniowiec, Kałusza, Ickan, Brodiny, Putny, Suczawy.	
—	9-57	z Sianek, Sambora.		—	9-35	do Ickan, Delatyna (p. Kołomyje), Serethu, Berhomethu, Czudina, Radowiec, Suczawy.	
—	11-45	z Ławocznego, Kałusza, Stryja, Drohobycza, Borysławia, Kocharwin.		—	10-40	do Podwoleczysk, Brodów, Kopyczyniec, Potutor, Grzymałowa, Zbaraża.	
—	12-00	z Podwoleczysk, Kopyczyniec, Czortkowa, Husiatyna, Potutor, Zbaraża.		—	11-05	do Bełża, Sokala, Lubaczowa.	
—	12-40	z Sokala, Rawy ruskiej, Lubaczowa.		2-16	—	do Podwoleczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.	
—	1-10	z Tarnowa, N. Sącza, Zakopanego, Chabówki (p. Jasło), Dynowa.		2-23	—	do Czerniowiec, Żydaczowa, Podwysokiego, Körösmező, Kałusza, Czortkowa, Zaleszczyk, Wyżnicy, Kocmania.	
—	1-35	z Wołkowa.		—	1-45	do Ławocznego, Drohobycza, Borysławia, Kałusza.	
1-30	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Chyrowa, Zakopanego, N. Sącza, Tarnobrzegu, Rymanowa, Iwonice, Sanoka, Chyrowa, (p. Przemyśl).		—	2-50	do Stanisławowa, Potutor, Żydaczowa.	
—	2-00	z Sambora, Sianek, Zakopanego, N. Sącza, Jasła, Krosna, Iwonice, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa.		2-45	—	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Warszawy, Berlina, Pragi, Karlsbadu) Chyrowa, Sanoka (p. Przemyśl), Lubaczowa, Rozwadowa, Dynowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego (p. Rzeszów), N. Sącza, Chabówki, Zakopanego (p. Podgórze Pł.), Oświęcimia.	
2-05	—	z Ickan, Czortkowa, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Kocmania, Nowosielicy Serethu, Radowiec, Berhomethu, Suczawy.		—	3-30	do Rzeszowa, Chyrowa, Sanoka (p. Przemyśl).	
2-15	—	z Podwoleczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Potutor, Husiatyna, Czortkowa.		—	3-40	do Sambora, Sianek, Chyrowa, Sanoka.	
—	4-25	z Tuchli, Skolego, Drohobycza, Borysławia.		—	2-35	do Wołkowa.	
—	4-50	z Bełża, Sokala, Lubaczowa, Rawy ruskiej.		—	6-00	do Kołomyi, Żydaczowa, Kałusza.	
—	5-00	z Jaworowa.		—	6-12	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy), Orłowa, Zakopanego (przez Tarnów), Oświęcimia.	
—	5-45	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Oświęcimia, Suchy, Kocmyrzowa, Wieliczki, Szczucina, Orłowa (p. Tarnów), Mielca (p. Dębice), Chyrowa (p. Przemyśl).		—	6-30	do Jaworowa.	
—	5-40	z Podwoleczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Zbaraża, Potutor, Zaleszczyk, Husiatyna, Iwania pustego, Skały, Kopyczyniec, Grzymałowa.		—	6-55	do Ławocznego, (Pesztu), Drohobycza, Borysławia, Kałusza.	
—	5-58	z Ickan, Żydaczowa, Kałusza, Zaleszczyk, Nowosielicy, Serethu, Berhomethu, Czudina, Radowiec, Brodiny, Putny.		7-00	—	do Krakowa, (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Berlina), Orłowa, Koszyce (p. Tarnów).	
6-40	—	z Czerniowiec, Ickan, Suczawy, Dorna Watry, Radowiec, Nowosielicy.		—	7-10	do Rawy ruskiej, Sokala.	
8-40	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Kocmyrzowa, N. Sącza (p. Tarnów), Szczucina, Jasła, Dynowa, Lubaczowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonice, Chyrowa (p. Przemyśl).		—	7-35	do Krakowa, (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa (p. Przemyśl).	
—	9-00	z Sambora, Orłowa, N. Sącza, Jasła, Krosna, Iwonice, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa, Sianek, Csap.		—	8-00	do Podwoleczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów.	
—	9-30	z Ickan (Bukaresztu, Jass, Botuszan, Galacu), Potutor, Żydaczowa, Czortkowa, Körösmező, Nowosielicy, Radowiec, Dorny Watry, Suczawy.		—	10-38	do Ickan, Czortkowa, Körösmező, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Nowosielicy, Berhomethu, Czudyna, Serethu, Brodiny, Putny, Dorny Watry, Suczawy.	
—	9-50	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Warszawy), Oświęcimia, Wieliczki, Tarnobrzegu, Dynowa, Lubaczowa, Jasła, Iwonice, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).		—	10-45	do Sambora, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonice, Jasła, Nowego Sącza, Orłowa, Zakopanego.	
—	9-55	z Wołkowa.		—	11-10	do Podwoleczysk, Potutor, Kopyczyniec, Skały, Iwania pustego, Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.	
—	10-30	z Podwoleczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Husiatyna, Zbaraża, Grzymałowa.		—	11-15	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Warszawy), Dynowa, Tarnobrzegu, Szczucina, Orłowa, Wieliczki, Chabówki, Zakopanego.	
—	11-00	z Ławocznego (Pesztu), Kałusza, Borysławia, Drohobycza, Kocharwin.		—	11-25	do Stryja, Drohobycza, Borysławia, Kocharwin.	
—	11-00			—	11-35	do Rawy ruskiej (tylko w niedziele).	

Na dworzec „Lwów-Podzamcze“:		Z dworca „Lwów-Podzamcze“:	
—	7-01	—	5-44
—	8-07	—	6-35
—	11-40	—	7-13
—	1-19	—	11-00
2-00	—	—	1-30
—	3-28	2-31	—
—	5-15	—	2-52
—	9-39	—	8-2
—	10-12	—	11-32
Na dworzec „Lwów-Łyczaków“:		Z dworca „Lwów-Łyczaków“:	
—	7-27	—	6-08
—	1-01	—	7-32
—	3-07	—	1-49
—	9-21	—	3-14

Pociągi lokalne.

Na dworzec główny:		Z dworca głównego:	
Z Brzechowie codziennie: od 1 maja do 30 września 8-15 rano, 8-20 wieczór, od 1 czerwca do 30 września 3-27 po południu, 9-35 wieczór, od 1 lipca do 31 sierpnia 5-30 po południu; w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 1 maja do 31 maja 3-27 po południu, 9-35 wieczór, od 1 czerwca do 30 września 1-48 po południu, od 1 lipca do 31 sierpnia 10-05 przed południem.		Do Brzechowie codziennie: od 1 maja do 30 września 7-21 rano, 3-45 po południu, od 1 czerwca do 30 września 2-30 po południu, 8-34 wieczór, od 1 lipca do 31 sierpnia 5-50 po południu; w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 1 maja do 31 maja 2-30 po południu, 8-34 wieczór, od 1 czerwca do 30 września 12-41 po południu, od 1 lipca do 31 sierpnia 9-00 przed południem.	
Z Janowa codziennie: od 1 maja do 30 września 1-15 po południu, 9-25 wieczór; w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 2 maja do 12 września 10-10 wieczór.		Do Janowa codziennie: od 1 maja do 30 września 10-10 przed południem, 3-35 po południu; w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 2 maja do 12 września 1-37 po południu.	
Ze Szczercza w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 30 maja do 12 września 10-15 wieczór.		Do Szczercza w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 30 maja do 12 września 10-35 przed południem.	
Z Lubienia w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 16 maja do 12 września 11-45 wieczór.		Do Lubienia w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 16 maja do 12 września 7-15 po południu.	
Z Winnik codziennie: 3-44 po południu.		Do Winnik codziennie: 5-30 po południu.	

UWAGA: Pora nocna oznaczona jest ramkami. — Wszelkiego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. nabywać można w biurze miastowym c. k. kolei państwowych w pasażu Hausmana l. 9. Informacje zaś w sprawach przewozu towarów i taryfowych udziela biuro informacyjne c. k. kolei państwowych ul. Krasieckich l. 5, drzwi nr. 67 w dnie powszednie od godziny 8 rano do 3 po południu, w niedziele i święta zaś od godziny 8 rano do 12 po południu.

Telefon 452.

Telefon 452.

Miastowe Biuro
c. k. kolei państw. we Lwowie
Pasaż Hausmana 9.

Wydaje:

BILETY zestawialne kombinowane-określne
do wszystkich i ze wszystkich zna-
czniejszych miejscowości EUROPY z ważnością 60,
90 do 120 dni. =====

BILETY zestawialne w jednym kierunku
na niemieckich kolejach z ważnością
45 dni. =====

BILETY kartonowe zwykłe do wszystkich
stacyj w kraju i za granicą. =====

Asygnaty na miejsca w wagonach sypialnych.

**Sprzedaż wszelkich rozkła-
dów jazdy i przewodników.**

Zamówione bilety na prowincję wysyła się za zaliczką
pocztową lub też za pośrednictwem odnośnej stacyi kolejowej.

Przy zamówieniu biletu zestawialnego należy nadesłać 5 koron zadatku
===== i podać dzień od którego bilet ma być ważnym. =====

Adres telegraficzny: „Stadt bureau“, Lwów.

DROBNE OGŁOSZENIA

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym
petitem 4 halerzy.

Kawy

najlepsze gatunki o smaku czystym i aroma-
tycznym po kor. 1-80, 1-92, 2-—, 2-08 i 2-16
za pół kłgr. poleca

handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

American Bell

Nasładowy dzwonek elektryczny. Do jakiegokolwiek drzwi z łatwością przymocować go można. Szt. 3 K. 3 szt. 8 K. Odsprzedającym rabat. Prospekt wysła gratis LUDWIK HALSKI Lwów, Akademicka 6.

Realność

składająca się z dwóch drzewia-
nych nowych domów o ośmiu po-
kójach mieszkalnych jest zaraz
do sprzedania na Lewandówce —
(za rogatką Grodecką).

Wiadomość w miejscu w
sklepie Kółka Rolniczego.

Nakładem c. k. Namiestnictwa
wydany

SZEMATYZM

Król. Galicyi i Lodomeryi

WIAZ

z W. Ks. Krakowskiem

na rok

1909

można nabyć w Ekspedycji „Gazety
Lwowskiej”, Lwów, ul. Czarnieckiego
l. 12, po cenie 7 kor., na prowincję
z przesyłką pocztową (za frachtem)
7 kor. 90 hal., dla c. k. Urzędów 7
kor. 20 hal. Szematyzmu za zaliczką
nie wysyła się.

Ogłoszenie.

Podajemy do publicznej wiadomości, że **Stowarzyszenie Zawo-
dowe robotników piekarskich dla Galicyi, Bukowiny
i Szlaska we Lwowie**, zostało przez **Walne Zgromadzenie
dnia 9 stycznia b. r. rozwiązane** a przystąpiło z dniem 1 lutego
b. r. do **Centralnego Związku Austriackiego piekarzy
we Wiedniu**.

Lwów, dnia 11 maja 1909.

Za Zarząd:

Hudaszek Władysław,
zastępca przewodniczącego.

Socha Michał,
przewodniczący.

Sławiński Roman,
sekretarz.

Rok 1909.

Rok XI.

NOWOŚCI MUZYCZNE

Jedyne polskie pismo nutowe

poświęcone utworom fortepianowym, z dodatkiem literackim, wychodzi
przy końcu miesiąca.

Na treść pisma w kwartale I. złożyły się następujące utwory: CHOPIN Fryderyk
Dwa Polonezy w As i Ges dur (dotąd u nas nie wydane). Piotrowski M. „Cieniom F.
Chopina”. Valse brillante. Poleski M. „Chwat Maciek”, mazur konkursowy. Jasieńska L.
Wspomnienie — Polka. Christiany A. Polka Mazurka. Berger R. „Pokusa”. Wale. Lu-
biez P. Kontredanse Słowiańskie. Makomski E. Gawot-Eugenia. Skimborowicz H. ks.
2-ga Dumka i Jarno I. „Cesarzu, Cesarzu” Pieśń Krysi z op. „Krysia Leśniczanka”

Prenumerując „Nowości Muzyczne” oszczędza się wydatku nabywania nut, których
ceny są obecnie bardzo wysokie.

Cena rocznie: rb. 5, z przesyłką pocztową rb. 6, za granicą rb. 7. Półrocznie
i kwartalnie w tymże stosunku. Zeszyt okazowy kop. 60.

Premia dla rocznych abonentów: a) bezpłatnie trzy poprzednie zeszyty lub
portret Chopina z obrazu Ary-Scheffera i b) za pół ceny t. j. za rb. 1 kop. 50. „A B C”
Elementarną szkołę na fortepian prof. A. Różyckiego, op. 50.

Najnowsze to dzieło znanego pedagoga daje się świetnie zastosować przy nauce gry
fortepianowej od samego początku, usuwając w zupełności potrzebę nabywania nut w ciągu
roku. Na przesyłkę premium należy dołączyć kop. 30.

Adres redakcyi i administracyi: Warszawa, Krak.-Przed. 6, telefon 143-15.

AGENCYA DLA GALICYI WE LWOWIE

u Stanisława SOKOŁOWSKIEGO, Pasaż Hausmana l. 9.

C. k. notaryusz na prowincyi po-
szukuje zaraz kancypienta spe-
cjalisty w parcelacyach. Poste-re-
stante „Parcelacya” Lwów.

Lwów, ul. Hetmańska 4.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
JULIANA DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez kore-
spondencyę.

Ostatnie nowości

Nadszedł
świeży transport
najnowszych
lornetek

w dużym wyborze i najnowszych
wzorach. Ceny najniższe (z per-
łowej masy od 8 zł.)

Kopernicki i Syn

optycy i mechanicy
Lwów, pl. Halicki l. 1.

Parowa fabryka

„JUNTA”

cegły, dachówek, rurek
drenowych

w Sądowej Wiszni.

Doborowy materiał na składzie.

Najbogatsze w kwas węglowy, kąpiele że-
lazne, najsilniejsze kąpiele błotne, racyo-
nalna kuracja zimną wodą i żętycą.

DORNA

w bukowinich Karpatach, stacja kolejowa nad uj-
ściem Dorny do Złotej Bystrzycy, 14-cie godzin od
Bukaresztu, 11 godzin od Lwowa oddalona.

Monumentalny budynek kąpielowy z oddziałami
dla bardzo uczeszczonej terapii, leczenie kąpielami
elektrycznymi i słonecznymi. Gimnastyka lecznicza
z aparaturą Landera i sercowymi, higieniczna i orto-
pedyczna gimnastyka dla dzieci. Laboratorium bal-
neologiczne i instytut rentgenowski, wodociąg, ka-
nalizacja, oświetlenie elektryczne, pawilon izolacyj-
ny, boiska do zabaw, rondo do jazdy na rowerze,
remiza automobilowa, dwa razy dziennie koncert by-
strzyckiej pułkowej muzyki, wycieczki w okolice ru-
muńskie, siedmiogrodzkie i węgierskie wozem, wierz-
chem i łódkami. Szczególnie dobre wyniki w choro-
bach: nerwów, kobiecych, sercowych, błednicy, zwa-
pnienia naczyń i eksudatach. Prospekty darmo można
otrzymać w c. k. Zarządzie Zdrojowym w Dornie-
watrze. Wyjaśnień lekarskich udziela c. k. lekarz ką-
pielowy Radca cesarski Dr. Artur Loebel.

LUBIEŃ (koło Lwowa).

Najsilniejsze wody siarczane w Europie.

W tym roku wprowadzono jako nowość kąpiele w świetle elektrycznym.

Sezon od 11 maja.

W Lubieniu leczy się ze znakomitym skutkiem: reumatyzm w wszelkich
odmianach i nawet najwięcej zastarzałe formy, gicht, ischias, wszelkie neuralgie
i porażenia, wszelkie wysieki i zgrubienia, po złamaniach i zwichnięciach, jako-
też pozostałych po zapaleniach stawów lub okostnej, a zwłaszcza na tle gruźli-
czem; wszelkie choroby skórne szczególnie łuszczyce, choroby kobiece i zatrucia
rtęciowe.

W Lubieniu wydaje się kąpiele: Siarczane, Siarczane z CO² borowinowe,
Kąpiele z CO² a la Nauheim, w tym roku jako nowość, **Kąpiele w świetle
elektrycznym**. Mieszkania na sposób zagranicznych z pościelą, z obsługą
i światłem elektrycznym już od K 1-40 dziennie. Kąpiele po K 1-40, 1-80 i 2-—,
dla biednych po 80 hal.

Łazienki centralnie ogrzewane, pokoje zaopatrzone piecami, mieszkania
i park elektrycznie oświetlone.

Stacja kolejowa, urząd pocztowy i telegraficzny, międzymiastowy telefon,
apteka w miejscu.

Dwu lekarzy: Zakładowy lekarz dr. Ignacy Mazanek i wolno praktykujący
dr. Roman Kłes.

Wszelkich objaśnień udziela odwrotną pocztą

Zarząd kąpielowy.

C. k. Dyrekcja kolei państwowych we Lwowie.

L. 32.408/3

(4642 2—2)

Rozpisanie budowy.

C. k. Dyrekcja kolei państwowych we Lwowie zamierza oddać w drodze ogólnego
przetargu wykonanie trzypiętrowego domu mieszkalnego dla urzędników c. k. kolei pań-
stwowych przy ulicy Głębokiej we Lwowie, za cenę jednostkową od metra kwadratowe-
zabudowanej powierzchni.

Należyście ostemplowane oferty na wspomnianą budowę, która wykonana być powin-
na do 1 września 1910, należy wnieść na przepisanych na ten cel formularzach w zapie-
czętowanych kopertach z napisem: „Oferta na wykonanie trzy piętrowego domu mie-
szkalnego dla urzędników c. k. kolei państwowych przy ulicy Głębokiej we Lwowie”
najpóźniej do 21 maja 1909, 12 godzina w południe w protokole podawczym podpisanej
c. k. Dyrekcyi kolei państwowych, lub też przysłać je pocztą jako polecane przesyłki
tak, żeby w oznaczonym terminie tamże nadeszły.

Otwarcie wniesionych lub nadesłanych ofert, przy którym obecni być mogą ofe-
renci, nastąpi dnia 21 maja 1909 o godzinie 1 po południu.

Wadyum które w razie przyjęcia oferty służyć ma jako kaucya, wynosi 45.750 kor.,
t. j. czterdzieści pięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt koron złożyć je zaś należy w kasie pod-
pisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych równocześnie z wniesieniem lub nadesłaniem
ofert, co do których oferenci pozostają w słowie aż do rozstrzygnięcia.

Ogólne i szczegółowe warunki wykonania robót budowlanych przeznaczonych do
rozdania, jak również ogólne plany z przedmiarem wyłożone są do przejrzania w od-
dziale utrzymania i budowy kolei w gmachu c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwo-
wie, II. piętro, gdzie otrzymać można także formularze ofert, jakoteż i przepisy szczegółowe
dla wnoszenia ofert.

Oferty, wniesione nie na przepisanych formularzach lub też nie odpowiadające wa-
runkom rozpisania, dalej oferty, na których zabezpieczenie nie złożono wadyum, wreszcie
oferty nadeszłe po upływie terminu wniesienia nie będą uwzględnione.

C. k. Dyrekcyi kolei państwowych przysługuje prawo przyjęcia lub nieprzyjęcia
poszczególnych, lub też odrzucenia wszystkich nadesłanych ofert bez podania powodów.

Lwów, w maju 1909.

C. k. Dyrekcja kolei państwowych we Lwowie.

Kolej miejscowa Łupków-Cisna.

Ogłoszenie.

W myśl § 33 statutu podpisana Rada zawiadowcza
kolei miejscowej Łupków-Cisna zwołuje niniejszem

X. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Towarzystwa akcyjnego „Kolej miejscowa Łupków-Cisna”
na dzień 29 maja 1909 o godzinie 11-tej przed południem
w lokalu krajowego biura kolejowego we Lwowie.

Przedmiotem obrad będą:

1. Sprawozdanie Zarządu z czynności za rok 1908.
2. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej o zamknięciu rachunków za r. 1908.
3. Przeniesienie czystego zysku za rok 1908.
4. Wybór 1 członka Rady zawiadowczej.
5. Wybór Komisji rewizyjnej.

Po myśli postanowień § 35 statutu prawo udziału w Walnem Zgroma-
dzeniu ma każdy posiadacz akcji, który złoży co najmniej 10 sztuk tychże
najpóźniej 8 dni przed dniem statutowo zwołanego Walnego Zgromadzenia
w kasie krajowej, w Banku krajowym Królestwa Galicyi i Lodomeryi w Krakowie.

Co do akcji będących w posiadaniu państwa i ciał autonomicznych
(kraj, powiaty, gminy) wystarcza w miejsce ich złożenia przedstawienie odpo-
wiedniego poświadczenia kasy lub instytucji finansowej, w której są przecho-
wane te akcje.

Po złożeniu akcji akcyonariusze uprawnieni do głosu otrzymają karty
legitymacyjne na Walne Zgromadzenie.

W razie zastępstwa musi być przedłożone własnoręcznie podpisane peł-
nomocnictwo na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej.

Rada zawiadowcza

Mieczysław Onyszkiewicz,
prezes.

(Przedruk nie będzie płacony).